

જીઅત્માનંદપુર/જ

સ્વા સ્વા સ્વા

પુસ્તક ૪૫ મુ.

અંક ૫-૬

આત્મ
સં. ૫૨

સંવત ૨૦૦૪.

માગશાર-પોષ : જાનેવારી.

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩૦૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક —

— : શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર : —

नम्र सुचना. ४६९

अमारा मानवंता चेटन साहेभाने अने लाईइ भेघरोने
श्रेष्ठीयंध सुंहर अंथेनो भेट तरीकेनो लाभ.

गया भास सुधीमां श्री संघपति वरिन्, इ. ८। श्री महावीर युगनी महा देवीओ
इ. ३। आ (मुख इपीचाना अंथो) भेट अपाइ गयेल छ. हो गेष भासमां श्री वसुदेव हिंडी
इ. १२। तथा श्री शांतिनाथ प्रभु वरिन् इ. ७। वीथ इपीचानो दिमतना ऐ अंथो धारा प्रमाणे
भेट भणरो. त्यारभाद आ दमयंती वरिन् अने श्री पार्थीनाथ प्रभु वरिन् ए ऐ अंथो,
त्यारभाद श्री कृष्ण रत्नकोष प्रथम भाग अने श्री श्रेयांसनाथ वरिन् उपरोक्त आ ऐ अंथो. प्रेसमां
छपाई रहेल छे अने भीज अंथो गोजनामां छे, प्रकट थतां तरतज उपरोक्त श्रेष्ठीयंध सुंहर सचिन वरिनो
धर्मीज भारे दिमतना भेट आपवामां आवशे, श्री आत्मानंद प्रकाश मासिकमां भेटना अंथो भएनी
जल्हेरभ्यर द्वारा ने ने वस्ते ने ने लाईइ भेघर भाए सुचना करी हाल तेनी इहनी
अंहर रहीने के ते प्रमाणे उपरोक्त अंथो भेट आपवामां आवशे.

आवा सुंहर अंथेमां आनेका तीर्थंकर अगवान, सत्तवशाणो महान नरो, सती खिरोमधीना वरिनो साथे
तत्त्वज्ञाना सरक, साहा, समजवा नेवा, विषयो वांची अनेक अन्यात्माओ. आत्मकल्याण साधी शक्ति छे. अने
आर्थिक दृष्टिये पशु आ सभा नेवो लाल कोइ संस्थाओ आओ. नथी, आपी शक्ति नथी. अने
प्रकाशनी लाभो भेणववा दर भासे अने इमे इमे (कैन अंधुओ) नवा चेटन साहेभो अने लाईइ
भेघरो. थया छे अने थाल छे. स्थिति संपत्त ज्ञैन अंधुओने आस चेटन पह स्वीकारवा.
अने छवरे इ. १०१ आपी सत्त्वर लाईइ भेघरो. थवा नम्र सुचना छे.

सेष्ठीयंध.
श्री जैन आत्मानंद सभा.
भावनगर.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

લીર સં. ૨૪૭૪.

માર્ગશીર્ષ—પોષ

પુસ્તક ૪૫ રૂ.

વિડેશ સં. ૨૦૦૪.

:: તા. ૨૦ જાન્યુઆરી ૧૯૮૮ ::

અંક ૫-૬

વિમલગિરિ શ્રી આહિનાથ સ્તવન

(અંસરી અજતી નંદિ-એ રાગ.)

વિમલગિરિ આહિ પ્રભુના દર્શને મનહું ઝૂલે,
જીાન રવિ અમૃત પ્રભાથી, જીરતણું કમળો ઝૂલે. વિમ૦ ૧

દિવ્ય સમવસરણ વિષે, માતકેષે દેશના,
અંસરી સુરગણુતણી, ગુણ વધે ઉપરેશના. વિમ૦ ૨

ચોત્રીસ અતિશયવંત પ્રભુલુ, પાંત્રીસ વાણી ગુણગતિ,
ચોજન સુધી પશુ પક્ષી સમજે, જલનિધિ સમ ગાજતી. વિમ૦ ૩

સુર નરો પશુ પંખીચો, ગાન્ધર્વ કિન્જર સૌ સુણે,
પોતાની ભાષામાં જ પ્રભુની, વાણીને સૌએ ગણે. વિમ૦ ૪

નવ હેમ કમલે પદ ધરી, વિચરે પ્રભુ અવની વિષે,
જ્યાંન્યાં પડે પદ એ શુચિ, ધન, ધાન્ય સુખ સધગું વસે. વિમ૦ ૫

દિવ્ય ડેવણજાની પ્રભુલુ, ઓધથી જન તારીયા,
તીર્થ અષ્ટાપદ વિષે, નિર્વાણ જિનવર પામીયા. વિમ૦ ૬

હેમેન્દ્ર ગિરિની અજિતરજને, શિવ ધરી પ્રભુ પૂજતા,
હેમેન્દ્ર વિમલાચરતણી, હૈયે સ્તવે શુચિ દિવ્યતા. વિમ૦ ૭

સુનિરાજ શ્રી હેમેન્દ્રસાગરલુ

જ્ઞાનગીતા શિરોમુખ

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૪૧ થી ચાલુ)

સમ્યક્ સુદૃષ્ટિ ભગે, કવિ કલ્પતરુ ફેલે; કાવ્ય કામવૈતુ ખીલે, આત્માર્થી બાંધતા.
સમ્યક્ સુદૃષ્ટિ ખીલે, પ્રકાશ આત્માર્થી અલે; પથી જેમ ચીલે ચીલે, મુહિત પંચ સાધતા.
રવિનો ઉદ્ય થાય, અંધકાર દૂર જાય; કમળ વિકસી જાય, પ્રસન્નતા અર્પતા.
પ્રગટો સમ્યક્ રવિ, યાચના કરે છે કવિ; પામાને પ્રકાશ લવી, લવાંત કરતાં. ૪૫
પરભાવ મારો નહિં, માન્યા વિના આરો નહિં; માને તેથે તારો નહિં, ભૂલતાને ત્યાગને.
સ્વભાવ તે ન્યારો નહિં, માન્યા વિના આરો નહિં; તારો તે તો તારો સહિ, સમ્યક્ આરાધને.
બાળક બગલમાંથી, શોધવાને ઘણાર જાય; તેમ તું આત્મરાય, તારામાંથી ખોળને.
સ્વતંત્રતા સુખદાય, પરતંત્ર હુઃખદાય; સ્વરાજય દેવાને ભાય, આત્મ જંગ ખેલને. ૪૬
રાગ ત્યાં તો ત્યાગ નથી, ત્યાગ ત્યાં તો રાગ નથી; રાગ વિના બંધ નથી, રાગ તેથી ત્યાગને.
ઉદ્યની પરંપરા, ગાની કરે નિરજરા; કારણું ન રાગ જરા, ચૂંઠ તત્ત્વ અહને.
અગ્નાનીને થાય બંધ, કારણું રાગ સંબંધ; સંવરથી પ્રતિબંધ, સમભાવ ધારને.
કિયા કરે એક દોષ, ગાનીને ન બંધ હોય; અગ્નાનીને બંધ હોય, સમ્યક્ નિયારને. ૪૭
સમકિતી જાનવાન, તેનાં કરો ચુણુગાન; વળી કરો બહુમાન, સમકિત પામવા.
એને થાક જેવો સંગ, તેને લાગે તેવો રંગ; તેથી સેવો સતસંગ, સમકિત પામવા.
પારસનો સંગ થાય, લોહનું સુવર્ણ થાય; સમજો આ સત્ય ન્યાય, સમકિત પામવા.
એહ એહનું ધ્યાન ધરે, તેહ તેવું પ્રામન કરે; ન્યાય વિચારી અંતરે, સમકિત પામવા. ૪૮
સાધક હું સાધ્ય છું હું, સિદ્ધ હું આરાધ્ય છું હું; એમ ડોડીલા હુ હુ હુ, તુંઢી તુંઢી જપવા.
સમ્ય સમ્યગુહૃષ્ટ, જાન ધન મેધવૃષ્ટિ; પહુંચિત આત્મસુષ્પિ, તુંઢી તુંઢી જપવા.
મેધ ગાંજ ગગનમાં, મોર નાચે મગનમાં; તેમ ધ્યાન લગનમાં, તુંઢી-તુંઢી જપવા.
શુદ્ધ શુદ્ધ ચિહ્નિષ્પ, નિશ્ચયમાં તહૃષ્પ; પ્રાપ્ત કરવા સ્વર્ષપ, તુંઢી-તુંઢી જપવા. ૪૯
બ્લબહાર કામકાજ, સંસારમાં રહી રાજ; આત્મનો ધરી સાજ, વિવેકથી વરીએ.
વિવેકની પ્રદૂધાર, એવી છે ચ્યમકદાર; અહો જો સમજદાર, કર્મમાં ન ઇસીએ.
કાંધ માન માયા દોષ, મોહ મહેલનાં મોષ; જીવને પમાડે ક્ષોલ, તેથી દૂર ખસીએ.
રસ લુણધ પંચોન્દ્રય, આંખ નાક કર્ણોન્દ્રય; ત્વયા વાચા રેસન્દ્રય, તેને તેથે ઇસીએ. ૫૦
પાપકારી કર્મ વાર, અનાસક્ત ભાવ ધાર; સંસાર જાણી અસાર, નિરમોહી થધીએ.
મન-વચ્ચ-કાય યોગ, વધારે સંસાર રોગ; આત્માર્થી ઉપયોગ, રાખી સદી રહીએ.
અહિંસાનું શશ્વ ધરી, કષાયોનો જય કરી; ધનિદ્રયોને વશ કરી, વિરતિને ભજુએ.
સત્યનો પ્રકાશ થાય, લુંટારાઓ નાસી જાય; નિરભયતા જ્વાય, ભવ ભય ટળીએ. ૫૧
અસ્તેયનો અરસ્ત થાય, શિયળ નહિં લુંટાય; પરિશ્રદ્ધ ભાગી જાય, આત્મસત્તા સ્થાપતાં.
કૃષુપક્ષ કાળી રાત, ઉદ્ય થતાં પ્રભાત; નાસી જાય લવી લાત, અનાહત સુષુતાં.
અતિવી પ્રથમ જાત, યોગ વશ કરી ભાત; પછી અતુલવ વાત, આત્માર્થી જાણુતાં.
આત્મા છે મોટા દેવ, તની તમે કરો સેવ; તોડી વિબાહિક ટેવ, સ્વભાવમાં મહાણુતાં. ૫૨

અમરચંદ માધુજ શાહ.

સાથે શું લઈ જશો ?

દેખક—આચાર્યાંશી વિજયકરતૂરસૂર્યિણ મહારાજ

ઉપર આકાશ અને નીચે પાણી માત્ર અધીય દિશામાં દેખાઈ રહ્યું હોય એવા ભરદરિયે વહાણુમાં એકદેલો સુસાદ્ર બધુંય સ્થિર બુઝે છે; પણ જયારે છેટેથી દરિયાનો કિનારો દેખાય છે ત્યારે તેને બધુંય અસ્થિર દેખાય છે, વહાણ તથા કિનારા પરની વસ્તુઓ ધાણી જ અડપથી ચાલતી જણ્યાય છે. તેવી જ રીતે દેહઙ્ગી વહાણમાં એકદેલો સુસાદ્ર આત્મા માનવલુંવનના મધ્ય દરિયે બધુંય સ્થિર બુઝે છે પણ તેને જયારે મોતનો કિનારો દેખાવા માંડે છે ત્યારે બધુંય અસ્થિર જણ્યાય છે. અને જ્ઞાની પુરુષોએ કુહેલી એક વાત તો સાચી સમજય છે કે સંચોગી વસ્તુઓનો વિચોગ અવશ્ય થાય છે માટે બધુંય મૂકીને જવાનું છે. ધન-સંપત્તિ-ભાગ-અંગલા-કુટુંબપરિવાર આદિ કે નેતો જન્મયા પછી જીવનની શરૂઆતથી સંચોગ થયો છે તેમાંનું કશુંય સાથે જવાનું નથી. સામાન્ય યુદ્ધિના માનવી માત્ર આટલું જ સમજી શકે છે અને તે પણ છેવટની ઘડીયે, પરંતુ એમ તો કોઈક જ માનવી જણુંતો હશે કે પાછલા ભવમાંથી જે કાંઈ સાથે લઈને અવતર્યો છું તેને પણ અજ્ઞાનતાથી અહિંયા જ મૂકીને જાઉ છું. માનવી યુદ્ધિપૂર્વક વિચાર કરે તો સાચી રીતે સમજી શકે છે પણ યુદ્ધિની નિર્ભળતાને લઈને જ્ઞાની પુરુષોના વચ્ચેનો સંબળવા છતાં પણ તાત્ત્વિક વસ્તુ સમજી શકતા નથી.

માનવીને મૂકી જવાની વસ્તુઓ એ પ્રકારની હોય છે: એક તો પાછલા જન્મમાંથી સાથે લાવેલો નેવી ડે-નરદેહ-માનવલુંવન-અખંડ

પાંચે દ્યદ્રિયો અને લાંબું જીવન, આ અધીય વસ્તુઓ સાથે લઈને આત્મા માનવસ્વરૂપે અવતરે છે અને ધન-સંપત્તિ-ભાગઅંગલા આદિ વસ્તુઓ તેમજ ક્ષેપુત્રાદિ કુટુંબ પરિવારના સંખ્યા અવતર્યો પછી મેળવે છે. આ પ્રમાણે જ ને પ્રકારની વસ્તુઓ માનવી મૂકીને જાય છે. છતાં તે માનવ દેહે અવતર્યો પછી મેળવેલી વસ્તુઓને પ્રધાનતા આપીને તેના માટે મોતની સાથે જતી વખતે શોક કરે છે, હૃદ્દાચી થાય છે, પણ પાછલા ભવમાંથી સાથે લાવેલી વસ્તુઓ મૂકી જવા માટે જરાય શોક કરતો નથી. અર્થાત્ આત્મોજ્ઞતિ માટે મળેલાં માનવલુંવન આદિ ઉત્તમ સાધનો મૂકી જવા માટે કોઈપણ હૃદ્દાચી થતું નથી. અને જે માનવી માનવલુંવન તથા દેહ છોડતાં હુંથી મનાવે છે તે વિષયસંક્ષિપ્ત જીવ વિષયની લાલસાવાળો હોવાથી વિલાસનું સાધન માનીને જ તે દેહદિને વિચોગ થતી વળતે સુંભાય છે પણ આત્મ-વિકાસનું સાધન માનીને તેના અભાવે વિકાસથી વંચિત રહેવાની સમજણુથી શોક કરતો નથી. આવા જીવો વિલાસ માટે જ જીવનું પસંદ કરે છે પણ વિકાસ માટે નહિં અને તેથી કરીને જ કેટલાક માનવી વિલાસનાં સાધન ન મળવાથી યુશોથી મરતા-આપધાત કરતાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે.

અજ્ઞાની માનવી જીવનને ધણી જ કાળજી-પૂર્વક જળવે છે તે તેમને મળેલા વૈષયિક સુખો લોગવવાની લાલસાથી અથવા તો વૈષયિક સુખના સાધનો મેળવવાની દુચ્છાથી જ સાચેવે

છે અને આવતા મોતને રોકવા પોતાનાથી બનતું અધુંય કરી છૂટે છે તોયે આચુષ્યકર્મ કોગવવાહૃપ માનવ જીવન સમાસ થાય છે એટલે મોત આવીને જીલું રહે છે અને દ્રોય તથા ભાવથી કંગાળ ઘનેલા માનવીના આત્માને અસહ્ય હુઃખના દરિયામાં હડસેલી મૂકે છે. જ્ઞાની આત્માઓ તો જન્માંતરમાંથી સાથે લાવેલાં નરહેઠ તથા માનવ જીવન આદિ સંપત્તિથી ઉત્તમ પ્રકારનો દ્રોયવસાય કરીને સરયગ્રાનદર્શન-ચારિત્ર-સમલાવ આદિ સાચી સંપત્તિની વૃદ્ધિ કરેલી હોવાથી જન્મ-મરણ માટે હુંશ શોાક કરતા નથી; કારણ કે તેઓ સમજે છે કે જીવીશું તો આત્મિક સંપત્તિને વધારીશું અને મૃદ્યુ આવશે તો સત્કાર્યો કરીને સાચી સંપત્તિ સારી રીતે મેળવી છે એટલે તેની સાથે જતાં કાંઈ પણ હરકત આવે તેમ નથી. અર્થાત് આ જીવનમાં હૃકૃતીનોના આદર કરીને કોઈને હુઃખી કરી અપરાધી અન્યા નથી એટલે ભાવી જીવનમાં સનન કોગવવા હુર્ગતિનો સીમાડા લાળવો પડશે નહિં, માટે જીવીશું તોયે ક્રેય છે અને મરીશું તો ક્રેય જ છે. આવા વિચારવાળા જ્ઞાની પુરુષો વૈષયિક સુખના સાધનો મેળવવાના કષ્ટથી સુક્રત હોય છે. પૌર્ણગલિક સુખના સાધન તેમને મળો યા ન મળો તેના માટે હુર્ષ-શોાક કરતા નથી. તેમને પુન્ય બળથી મળેલી પૌર્ણગલિક સંપત્તિને પ્રધાનતા આપી ધણા રાજ થતા નથી તેમજ તેને સાચવવા કે વધારવા જન્માંતરમાંથી સાથે લાવેલા માનવ જીવનને વેડરી નાંખતા નથી અને છેવટે પૌર્ણગલિક સંપત્તિ મૂકીને જતાં જરાય શોાક કરતા નથી.

નરહેઠ તથા માનવજીવન મેળવ્યા પછી ધન-સંપત્તિ આદિ જે કાંઈ મેળાંયું હોય તેને આત્મશ્રેય સાધવા છોડવાની જરૂરત છે કારણ કે તે મોહ ભમતાને ઉત્તેજન આપવવાળું હોવાથી આત્મવિકાસનું બાધક છે છતાં પોતાને

(આત્માને) ન ઓળખનાર આસક્તિ ભાવથી ભલે તેને વળગી રહે પરંતુ છેવટની ઘડીએ તો તે છૂટી જ જવાનું છે. તેને સાથે લઈ જવાને કે રાખવાને મહેનત કરવી નકામી છે; કારણ કે તે રહી શકતું નથી તેમજ સાથે પણ જઈ શકતું નથી. તો યે જડાસકત જીવો તેને જતું અટકાવવાને માનવ જીવનની કિંમતી ક્ષણો વગર સંકેર્યે છૂટથી વાપરે છે અને આત્માના અશ્રેયની પણ પરવા રાખતા નથી, છતાં ધન-સંપત્તિ, બાળ-અંગલા આદિ રહેતાં નથી. પુન્ય ક્ષય થતાંની સાથે જ અધી વસ્તુઓનું સ્વામીપણું છૂટી જાય છે. અને તે વસ્તુઓના નાશ પામી જાય છે અથવા તો તેનો ધીજા સ્વામી થાય છે. જેથી માનવી તેની ભમતાથી સુકાઈ જવાથી છૂટો થાય છે. છૂટું થવું એટલે પરાધીનતામાંથી સુકાલું કે જે એક પ્રકારે સુખશાંતિનું કારણ છે પણ મોહદેવો માનવી સુખ-શાંતિના બદલે હુઃખ તથા અશાંતિ મનાવે છે, કારણ કે પોતે પૌર્ણગલિક સુખ તથા વિદ્વાસથી વિરામ પાંચ્યો નથી અને વિકારી સુખથી તદ્દિન અજાણું છે એટલે જે કે તેને ગયેલી વસ્તુની ભમતા રહેતી નથી પણ વિદ્વાસમાં મોજશોખની વસ્તુ વગર અડચણું પડવાથી પોતે ગયેલી વસ્તુનો શોાક કરે છે, હુઃખ મનાવે છે અને પાછો વિદ્વાસનાં સાધન મેળવવાને શોષ જીવન વાપરી નાંખીને માનવ જીવનનો કંગાળ બની જાય છે જેથી તે માનવ જીવનનો દરિદ્રી અનંતકાળ સુધી સુખનો પડછાયો પણ લાળી શકતો નથી.

જે વસ્તુઓ મૂકી જવાની છે તેને મેળવવાની તુલણાથી સાથે લઈ જવાની વસ્તુઓને મેળવીને વધારવાને બદલે સાથે લાવેલો છે તેને વેદરી નાંખનારમાં ડહાપણુંનો અંશ પણ હોતો નથી છતાં માનવી પુન્યની સહાયતાથી ધન-સંપત્તિ મેળવીને પોતાને ડાઢ્યો માને છે

સાચે થું લઈ જરો?

૬૩

અને અહું જ ડહાપણું કામ કર્યું છે એમ ખીજના મોઢેથી પોતાની પ્રશ્નાંસા સાંલળીને કૂલાય છે તેમજ જેએ સાચે લઈ જવાની વસ્તુને સાચવીને વધારવા મૂકી જવાની વસ્તુની ઉપેક્ષા કરે છે તેમને બુદ્ધિ વગરના માને છે. આવા માનવી લવાલિનાં હી-ગમે તેવા ભવ મળ્યો હોય તેમાં જ આનંદ માનનારા-હોવાથી તેમને જેટલો ધનાદિ સંપત્તિ ઉપર પ્રેમ હોય છે તેટલો પ્રલુબ ઉપર હોતો નથી. અને કાંઈક પ્રેમ હોય છે તે પણ ફૂકતા ધનાદિ મળે છે એવી શ્રદ્ધાથી જ હોય છે અને એટલા માટે જ તેમને પ્રલુબના સાચા વચ્ચેનો ઉપર શ્રદ્ધા હોતી નથી તેમજ ધનાદિ મેળવતાં નરક-તિર્યંચની માડી ગતિયોમાં લઈ જનારી પાપ પ્રવૃત્તિયોનો ઉત્સાહપૂર્વક આદર કરતો હોવાથી નરક-તિર્યંચનાં અસદ્ધ હુંઘો લોગવતાં પડે છે તેની પણ પ્રાય: શ્રદ્ધા હોતી નથી. આવા જીવને પુન્યના અસાચે અથવા તો પુન્ય ક્ષય થઈ જવાથી પૌર્ણગિતિક સુખનાં સાધન ન મળ્યાં હોય કે મળીને ચાલ્યાં ગયાં હોય તો તેઓ ધણ્યા જ ઉદ્દેશ તથા ચિંતાવાળા રહે છે અને પોતાને અથયંત હુંઘી માને છે, તેમજ ખીજની ધન-સંપત્તિ તથા તેમને ધાર્યા પ્રમાણે વૈષ્ણવિક સુખ લોગવતા જોઈને પોતે ધણ્યા જ કુરે છે અને માનવ જીવનને નકારું માનીને તેનાથી શૂટી જવાને ધચ્છે છે પણ ઉત્તમ માનવ જીવનને આત્મશૈય માટે વાપરવાની ધચ્છા રાખતા નથી.

માનવજીવન, માનવદેહ તથા પુન્યાનુણંધી પુન્ય આદિ મેળવવાને ધન-સંપત્તિની ખાસ જરૂરત રહેતી નથી તે સિવાય પણ માનવી પોતાના માનવજીવનદ્વારા આત્મસંપત્તિ તથા લાવિ જીવનમાં આત્મોપક્ષોળી વસ્તુઓ મેળવી શકે છે. જેએ એમ માનતા હોય કે ધન વગર ધર્મ થઈ શકતો નથી તેઓ માડી ભૂત કરે છે કારણ કે પુન્ય કર્મ સ્વરૂપ ધર્મ કે

કર્મની નિર્જરાસ્વરૂપ તાત્ત્વિક ધર્મ ધન-સંપત્તિના ત્યાગથી જેટલો સારો અને સાચો થઈ શકે છે તેટલો લોગથી થઈ શકતો નથી. ધન ખરચીને ધર્મ કરનારા ધન-સંપત્તિના લોગી હોય છે અને જડાતમક વસ્તુઓને લોગ પ્રાય: કર્મની નિર્જરાસ્વરૂપ તાત્ત્વિક ધર્મ કરવામાં અંતરાયભૂત હોય છે એટલે તેઓ આત્મિક શુણું પ્રકટ કરવારૂપી વિકાસ સાધી શકતા નથી પણ પુન્ય કાર્યમાં ધનાદિનો સહાય્ય કરવાથી પુન્ય ઉપાર્જન કરી શકે છે. અને ધન સંપત્તિના ત્યાળી માનવ જીવનનો સહાય્ય કરીને આત્મવિકાસ સાધી શકે છે. અને જો તાત્ત્વિક ઓધની નિર્ભળતાથી પુણ્ય ગતાનાં હોય તો પણ ધનાય્ય કરીને પુન્ય ઉપાર્જન કરનાર કરતાં અસંખ્યગણું પુન્ય ઉપાર્જન કરી શકે છે. પુન્યની નભળાદિને લઈને કદાય માનવીને ધન તો ન મળે પરંતુ જીવન તો માનવી માત્રને મળેલું હોય છે એટલે માનવી માત્ર ધર્મ કરવાને માટે સવતત્ત્ર જ હોય છે. તેમને જડાતમક ધનાદિ વસ્તુઓની અપેક્ષા રાખવી પડતી નથી. મળેલી ધન સંપત્તિ આદિ જડાતમક વસ્તુઓનો સર્વથા ત્યાગ કરીને જ માનવીઓએ સંપૂર્ણ આત્મવિકાસ મેળવ્યો છે અને મહાપુરુષો તરીકે એળાખાયા છે.

વિપરીત સમજણુબાળા કેટલાક માનવી અધીયાખતોમાં ધનને પ્રધાનતા આપીને તેને મેળવવા પોતાનું ગ્રીશ-પાંત્રીશ વર્ષ સુધીનું માનવ જીવન વાપરી નાંખે છે છતાં જો તેમને કેવળ ચાલુ જીવનમાં જ ઉપયોગી અને મૂકી જવા જેવી તુચ્છ ધનાદિ વસ્તુ ન મળે તો પછી તેમણે પોતાનું શેષ જીવન સાચે લઈ જવાય તેવી વસ્તુ અથવા તો આત્મિક સંપત્તિ મેળવવા વાપરવું જોઈયે. નહિં તો બંને જીવોમાં ઉપયોગી સંપત્તિથી કંગાળ જ રહેવાના અને

ने लविष्यमां पैसो मणशे अेवी आशाथी भूङी ज्वानी वस्तु माटे ज छुवननो व्यय करीने मृत्युना सीमाडाइप वृद्धावस्थाए पहांचीने कहाय धनादि भेणवे तो ते अधुंय नकासुं छे, कारणु के वयथी निर्णण अनेको मानवी पांचे इंद्रियोनी निर्भयताने लधने भेणवेला वैष्यिक सुखना साधनोनो उपयोग करी शक्तो नथी अने छुवन समास थां अधुंय भूङीने मोतनी साथे चालतो थाय छे.

मानवी ने धनादि-संपत्ति साथे लधने अवतर्ये नथी तेने साथे लध ज्वान शक्तो नथी पछु नरहेह, मानवलुवन तथा पुन्य आहि संपत्ति के जेने साथे लधने अवतरे छे तेना माटे काणगु राखी प्रयास करे तो तेने पाँची भेणवी शडे छे. अटवे के पोते तेवा प्रकारनुं पुन्य भेणववामां मानव छुवननो उपयोग करे के जेनाथी लावीमां मानव छुवन तथा मानव हेह भेणवी शडे, अने ते धनादि भेणववानी तथा वधारवानी तुष्णाथी विराम पार्माने धार्मिक व्यवसायमां छुवन वापरे तो ज अनी शडे छे. ने मानवी मानव छुवननी कहर के किंभत करी जाणुतो छाय तो लावीना माटे अस्यारे तेनी पासे छे तेना करतांय उच्च-डाईनुं मानवलुवन भेणवी शडे छे के जेमां आत्मिक संभूर्ष विकास साधीने सहाने माटे तात्प्रिक सुखसंपत्तिनो लोाणी अनीने जन्म-जरा भरणुना सथथी सुकाई जय छे; पछु अज्ञानी छुव जेम आणक गज्जुं खावानी लालचथी लाडवाने माटे गणमांथी किमती सोनानुं घरेलुं काढी आपे छे तेम पौद्धगलिक वैष्यिक सुख माटे जडासङ्का किमती मानव-छुवन भुशीथी अस्याची नांगे छे. कोई मानवी पोताना अगत्यना कामे अडपथी ज्वान रह्यो होय अने रस्तामां कोई ऐ मानवीओनी मारा-मारी के गाणागाणी जेवा भाषुसो टोणे वहया

होय तो तेमां पोते पेसी ज्वाने चित्तमां क्लेश, ज्वेग तथा क्षाय उत्पन्न करनार प्रसंग जेवामां क्लाक काढी नांगे छे, अथवा तो रस्तामां कोई वातो करनार मणी जय तो। स्वार्थनी के स्वार्थ-वगरनी वातो करवामां ध्येण। समय गाणी नांगे छे, ते वर्षते पोते जे कामे निकल्यो होय ते अधुंय भूली जय छे अने चित्तनी प्रसंजताथी क्लांडोनी संभ्यामां मानवलुवन वापरी नांगे छे. ते अरसा दरभ्यान मेडुं थपानो के काम णगडवानो संकटप सरणोये करतो नथी तेमज क्लाक होठ क्लाकतुं मानव छुवन वापरीने द्रव्यथी तथा भावथी लाल भेणव्यो छे के तुक्कशान भेण०युं छे तेना पछु विचार करतो नथी. आवा मानवीने आत्मिक संपत्ति भेणववाने के पुन्यादि साथे लध ज्वाय तेवी संपत्ति भेणववाने धार्मिक व्यवसायमां मानव छुवन वापरवाने क्लेवामां आवे तो ते प्रथम तो चोण्णी ना ज पाडेते तेम छतां णहु ज दधायु करी तेने समजववामां आवे तो णहु ज कंबुसाईथी मानव छुवन वापरयो, अने ते पछु अरुचिथी तथा उत्साह वगर एक क्लाकतुं काम पां-क्लाकमां ज पतावी देशो. अडतालीस भिनिट सुधी समझावमां रहेवानी प्रतिज्ञा लधने (सामायिकमां) एडो हशे तेवे प्रथम लावमां ज वर्णत गाणयो अने अकणा-मणुथी पोते लीधेली प्रतिज्ञानो काण पूरो करयो.

मानवीने धनादि संपत्तिनी भमता वधारे होय छे, कारणु के ते अम भाने छे के भैं धाणु ज परिश्रमथी लक्ष्मी भेणवी छे तेथी पोते भेणवेली लक्ष्मीने णहु ज करकसरथी वापरे छे. एक इपीओ वापरीने पांचनी अने अथेतीय वधारे लालनी आशा राखे छे अर्थात् पांचनी किंभतानी वस्तु एक इपियामां भेणवीने संतोष भाने छे अने ने अणुजाणुपछे एक आनानी वस्तुनो इपिओ अपाई गयो

હોય તો પોતે ઠગાયો છે એમ માનીને ધણ્ણાંજ પદ્ધતાત્પર તथા ઉકેગ કરે છે; કારણું કે તેને મહામહેનતે મેળવેલી લક્ષ્મીને વધારીને કિંમતી વસ્તુઓ સંધરવાનો લોલ હોય છે તેથી તે શ્રમથી મેળવેલી લક્ષ્મીને સાચવીને તેને વધારવામાં જ ડહાય્ણ સમજે છે. આવી, જ રીતે પુહગતાનંદી જડાસક્ત માનવી અલંત કષ્ટ વેઠી ઉપાર્જન કરેલા પુન્યના પ્રકાવથી મેળવેલા માનવજીવનને વૈષયિક વ્યાપારમાં વાપરતાં લાભ-ધ્યાનિનો જરાય વિચાર કરતો નથી. પંચી ઈદ્રિયોના વૈષયિક આનંદની લાલસાથી માનવજીવનના કલાકેના કલાકેના વાપરીને પોતે ખોયું છે કે મેળાયું છે તેનો વિચાર કરીને જરાય શોક કરતો નથી. અંતર્મૂહૂર્તમાં સંપૂર્ણ આત્મવિકાસ (કેવળજ્ઞાન) મેળવી શકાય છે તેવા કિંમતી માનવજીવનને વિષયપોષક વ્યવસાયમાં વાપરતાં ખૂણ જ ઉદારતા રાણવી અને વિષયશોષક-આત્મવિકાસ વ્યવસાયમાં કંનુસાઈ અતાવની તે તદ્દન અજ્ઞાનતા જ સૂચાયે છે.

ધન-સંપત્તિ મેળવવામાં તેટલું કષ્ટ વેદતું પડતું નથી કે જેટલું કષ્ટ માનવજીવન આદિ સામન્દ્રી મેળવવામાં સહુન કરવું પડે છે. અનંતી પુન્યની રાશિ હોય તો જ માનવજીવન-નરદેહ આદિ સામન્દ્રી પ્રાસ થાય છે. અનેનું તે રાશિ એકત્રિત કરવામાં ધણ્ણાંજ કષ્ટાનુષ્ઠાન કરવાં પડે છે અને ધન તો સામાન્ય પુન્ય હોય તોચે અટપ્ પ્રયાસે અથવા તો પ્રયાસ વગર પણ મળી શકે છે. માટે જ ધન મેળવવા કરતાં માનવજીવન મેળવવામાં ધણ્ણાંજ કષ્ટ સહુન કરતું હોવાથી ધન કરતાં જીવન ધણ્ણાંજ કિંમતી છે. અને માનવજીવનથી સંપૂર્ણ આત્મવિકાસ સાધી શકાતો હોવાથી તે અમૃત્ય છે. અને ધનથી ધણ્ણાંજ તો પૌરુષાલિક સુખનાં સાધન મેળવી આપે તેવું પુન્ય અંધાતું હોવાથી તે તુચ્છ છે છતાં સંસારી જીવ જ્યાં સુધી મુક્તિ ન મેળવે ત્યાં સુધી પુન્યની ધણ્ણાંજ જ જરૂરત છે. કે જેથી માનવજીવન તથા માનવદેહ આદિ સામન્દ્રી પણ પાછી મેળવી શકે.

તૃષ્ણા

તૃષ્ણાતણું તાંડવ અહો ! જગમાં અધૈ દેખાય છે,
લોલ વધતાં લોલ વધતો તૃસુ નહીં કેં થાય છે;
હુનિયામહીં આ પ્રાણીઓ મૃગજળથકી લરમાય છે,
તૃષ્ણાતણો આડો કઢી ના કંઠથી પૂરાય છે.
અગિનમહીં ધૂત રેડીને અગિન આલવી ના શકો,
એવી રીતે બોગોથકી તૃસુ નહીં પામી શકો;
માર્ગ સાચો ત્યાગમાં તૃષ્ણાતણો, દેખાય છે,
'સંતોષમાં છે સુખ સાચું' સ્નોત્ર સત્ય જણાય છે.

અનંતરાય જાદવજ રાહ.

૬

આ. શ્રી. સિદ્ધસેન હિવાકરસુરિના ઉપલભ્ય ગ્રંથોનો દૂંક પરિચય (દ્વાનિંશદ્વાનિંશિકા-અત્રીશ અત્રીશીઓ)

લે૦-આચાર્યાંગી વિજયપદ્મસુરિજી મહારાજ

(ગતાડ પૃષ્ઠ ૭૫ થી શરૂ)

૨૨. ન્યાયાવતાર-આ થાથ અત્રીશ શ્લોક-
પ્રમાણું હોવાથી અત્રીશ દ્વાનિંશિકાઓમાં પણ
ગણ્યાય છે, માટે હાલ સુદ્રિત અને મળી શકે
એવી ૨૧ અત્રીશીમાં આ થાંથેને ગણ્યતાં બાવીથ
અત્રીશીઓ હિવાકરણ મહારાજની કૃતિ તરીકે
મનાય છે. અલ્યાર સુધીના તમામ જૈન ન્યાય
થાંથે સસુદ્ધાયમાં ન્યાય પદ્ધતિને ટૂંકમાં સ્પષ્ટ
સમજવનાર-પહેલા નંબરનો અપૂર્વો તર્ક થાંથે
આ શ્રી ન્યાયાવતાર છે. અહીં એઠા શફોડમાં
વધારે રહ્યા જણ્ણાવેલું હોવાથી આને સૂત્ર
તરીકે ઝુશીથી કહી શકાય. આ અત્રીશી કઢમાં
નાની છતાં અનેક વિશિષ્ટ વિચારોથી જરૂરી
છે. એમ સિદ્ધિર્ધિકૃત રીકાના વાંચનથી નિષ્ટંક
જણ્યાય છે. આના એકેક શ્લોકાદિને આધારે
ધ્યાન મહુર્ખીઓએ વિશાળ થશી બનાયા છે,
માટે આને જૈન ન્યાયની પ્રગતિનું મૂળ સ્થાન
કહી શકાય. આને દરેક શ્લોક જેટલા સ્પષ્ટાર્થની
અપેક્ષા રાજે તેનાથી વધારે સ્પષ્ટાર્થની અપેક્ષા
૨૦-૩૦ મા શ્લોકમાં રહેલી છે, એમ તેની
રચના વગેરે જેતાં માલૂમ પડે છે. હિવાકરણ
મહારાજે અહીં મુખ્ય અભિધેય તરીકે પ્રમાણના
સ્વરૂપને જ લક્ષ્યમાં રાખીને પહેલા શ્લોકમાં
પ્રમાણનું લક્ષ્ય-સ્વરૂપ અને બેદો જણ્ણાવી,
યીના શ્લોકમાં જણ્ણાવે છે કે-કેદ્યાને એવો પ્રશ્ન
થાય કે-પ્રમાણ અને તેને અતુસરતો અવહાર,
તો દરેક માણસને પોતાના અતુસરનો વિષય
જ હોય છે. એટલે એ બંને વાનાં દરેકને સમ-

નય તેવા છે, તો પરી પ્રમાણનું લક્ષ્ય-જણ્ણા-
વધાનું શું કારણ ? આ પ્રશ્નનો જવાબ તીજા
શ્લોકમાં જણ્ણાયેં છે. ચોથા શ્લોકમાં પ્રત્યક્ષ
પ્રમાણનું અને પરોક્ષ પ્રમાણનું લક્ષ્ય-જણ્ણાવી,
પાંચમા શ્લોકમાં અતુમાનનું લક્ષ્ય-જણ્ણાયું
છે. છઢા શ્લોકમાં વિજાનવાહી ઔર્ધ્વના વિચારનું
ખાડન કરી સાતમા શ્લોકમાં પ્રમાણની સિદ્ધિના
કારણ તરીકે એ વસ્તુની સિદ્ધિ જણ્ણાવી છે.
એટલે પ્રમાણથી પ્રમેયનો બોધ, અને પ્રમેયથી
પ્રમાણના સ્વરૂપની નિષ્પત્તિ થાય છે. આઠમા
શ્લોકમાં શાષ્ટ પ્રમાણનું લક્ષ્ય, નવમા શ્લોકમાં
શાસ્ત્રનું લક્ષ્ય, દશમા શ્લોકમાં પરાર્થ પ્રમાણનું
થાયનું લક્ષ્ય-જણ્ણાવી, ૧૧ મા શ્લોકમાં અતુમા-
નાની પેઠે પ્રત્યક્ષમાં પણ પરાર્થ-પ્રમાણની ઘટના
કરી, ૧૨ મા શ્લોકમાં પરાર્થ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણનું
સ્વરૂપ જણ્ણાયું છે. ૧૩ મા શ્લોકમાં પરાર્થનું-
માન પ્રમાણનું સ્વરૂપ જણ્ણાવી, ૧૪-૧૫-૧૬ મા
શ્લોકમાં પક્ષતું સ્વરૂપ વગેરે જણ્ણાવી, ૧૭ મા
શ્લોકમાં હેતુનો પર્યોગ કરવાના પદ્ધતિ એ રીતે
જણ્ણાવી છે. ૧૮ મા અને ૧૯ મા શ્લોકમાં
સાધર્મ્ય દૃષ્ટાંત અને વૈધર્મ્ય દૃષ્ટાંતની થીના
જણ્ણાવી ૨૦ મા શ્લોકમાં દૃષ્ટાંતની બાણતમાં
નૈયાચિકનો વિચાર વગેરે જણ્ણાવી, ૨૧ મા
શ્લોકના પક્ષાલાસની થીના જણ્ણાવી છે. ૨૨
મા શ્લોકમાં હેત્વાલાસતું સ્વરૂપ જણ્ણાવી, ૨૩
મા શ્લોકમાં હેત્વાલાસના બેદો, નામ, વ્યાખ્યાદિ
જણ્ણાવી ૨૪ મા ૨૫ મા શ્લોકમાં સાધર્મ્ય

દૃષ્ટાંતાભાસની, ને વૈધમ્ય દૃષ્ટાંતાભાસની થીના જણાવી છે. ૨૬ મા શ્વેદકમાં હૃદયાનું અને હૃદયાભાસનું સ્વરૂપ જણાવી ૨૭ મા શ્વેદકમાં પારમાર્થિક પ્રત્યક્ષણની ઓળખાણ આપી છે. ૨૮ મા શ્વેદકમાં પ્રમાણનું ફેલ જણાવી રહે મામાં પ્રમાણ અને નયની વિષયને અંગે વિચારણા કરી ત૦ મા શ્વેદકમાં નય અને સ્થાદ્વાહ વચ્ચેનો સંબંધ તથા અનેતું અંતર જણાયું છે. એકત્રીશમા શ્વેદકમાં જીવનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ જણાવી, તર મા શ્વેદકમાં ઉપસંહાર કરતાં દિવાકરણ જણાવે છે કે-આ પ્રમાણાદિની વ્યવસ્થા અનાદિ અનંત સ્વરૂપ છે. દરેક વ્યવહાર કરનાર જીવાને સામાન્ય રૂપે તે જણું માં જ હોય છે, છતાં પણ વિશેષ સ્વરૂપના જિજ્ઞાસુને માટે જણાવી છે. અહીં પ્રમાણના ચર્ચા શરૂ કરી પરાર્થાનુમાનનું સવિસ્તર વર્ણન કરી સ્થાદ્વાહ શૈલીથી પદ્ધતિ-સાધ્ય-હેતુ-દૃષ્ટાંત-હેત્વાભાસાદિના લક્ષણાદિ જણાવી નયવાહ અને સ્થાદ્વાહ વચ્ચેનું અંતર વિસ્તારથી સમજાયું છે. એમ દૂંકમાં ન્યાયવતારને અંગે કહી શકાય. ન્યાયવતાર-એ નામ જ જણાવે છે કે-દિવાકરણ મહારાજે ન્યાય શાસ્ત્રનો અભયાસ કરવાની ધર્માબાળાને લક્ષ્યમાં રાખીને જ આ ભત્રીશી રચી છે માટે તેનો શખદાર્થ આ રીતે કરવો. વિદ્યાર્થી-એને ન્યાયમાં અવતાર-પ્રવેશ કરવાનાર જે અંથ તે ન્યાયવતાર કહેવાય. આની ભાષા નિશ્ચયે પ્રસાદપૂર્ણ છે, આમાં વિચારોની સ્પષ્ટતા તરવરે છે, જણાવેલા લક્ષ્યણો. નિષ્ઠક છે, જૈનતર્ક પરિભાષાના પ્રચારક સાધનોમાં આદિમ-સાધન આ ન્યાયવતાર જરૂર કહી શકાય, તંથી આપણે પૂજય દિવાકરણ જૈનતર્ક પ્રણાલિકાના પ્રસ્તાવક હતા, એમ માનીએ તેમાં તલભાર પણ અતિશયોક્તિ છે જ નહિ. ન્યાયાચાર્ય શ્રી ચંદ્રાવિજયલું મહારાજાદિના અંથેનું સૂક્ષ્મ નિરીક્ષણ કરતાં પરિણામે એ નિર્ણય થાય છે. દિવાકરણના પણીના સમયમાં

થયેલા ઘણાં જૈન જૈનેતર સમર્થ વિક્રાનોએ પણ પોતાની અંથરથનામાં ન્યાયવતારાદિના વિચારોની બહુમાનપૂર્વક સંકળના કરવામાં પોતાના અંથેનું ગૌરવ માન્યું છે. એટલું જ નહિ પણ ન્યાયાચાર્યે તો જૈનતર્ક પરિભાષા, જ્ઞાનાર્થીવ, અતીસાધતીસી, જ્ઞાનબિદ્ધ, ઉપહેશ રહસ્ય, ધર્મ-પરીક્ષાદિમાં સાક્ષીપદ્ધતે તે તે વચ્ચેનો મૂડી તે સર્વતું આધાવધતા પ્રમાણુમાં વિવેચન પણ કર્યું છે. આવા આવા વિવેચન-વાળા સાક્ષીપઠો-ન્યાયાચાર્યના હાલ લક્ષ્ય અંથોમાં પણ જે જે મળતા હોય, તેનો સંબંધ કરી લુદ્ધિપૂર્વક તેની વિશેષ સંકળના કરાય તો હું માનું છું કે-દિવાકરણા અંથો (ડેટલીક અંથોશીઓ વગેરે) જે હળુ સુધી વિવેચન વિનાના (રહિત) પણ જણાય છે, તે વિવેચન સહિત અનાવી શકાય. સમ્મતિ પ્રકરણની ગાથા-એને અંગે પણ આવી જ થીના સમજુ જરૂર ધ્યાનમાં રાખવા જેવી છે. અહીં પ્રમાણાદિ પહીર્થીની વ્યાખ્યા વગેરેતું નિર્ણય નિર્દેખ દિદ પદ્ધતિએ કર્યું છે, તેથી વ્યાખ્યાકારોએ ન્યાયવતારની વ્યાખ્યાએમાં અર્થસેદ લગાર પણ કર્યો નથી; માત્ર શર્ધેદીની જ ફેરફારી કરી છે. જ્યારે ન્યાયપ્રવેશાદિ ખૌદ્ધ અંથોમાં ૧ પ્રત્યક્ષપ્રમાણ અને ૨ અનુમાન પ્રમાણઃ આ રીતે એ લેદ પ્રમાણના દેખાય છે. લારે અહીં ૧ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ, ૨ પરોક્ષ પ્રમાણ. આ રીતે લેદ જણાવી પરોક્ષના ૧ અનુમાન, ૨ આગમ એ લેદો જણાયા છે. એટલે અહીં પરોક્ષના લેદ તરીકે, એને પ્રમાણના પ્રતિલેદ (પ્રલેદ) તરીકે અનુમાન પ્રમાણ જણાયું: ખૌદ્ધો એને પ્રમાણના સુખ્ય લેદ તરીકે સ્વીકારે છે. શ્રી વાહિદેવસૂરિ મહારાજને પ્રમાણનયત્વાદોકાલ-કારમાં પરોક્ષના ૧ સમરણ. ૨ પ્રત્યલિજ્જાન, ૩ તર્ક, ૪ અનુમાન, ૫ આગમ આ પાંચ લેદો જણાયા છે, તે સંક્ષેપે અહીં જણાવેલ એ લેદનો જ વિસ્તાર છે એંગ સમજવું. (ચાલુ)

ન્યાયરત્નાવલિ.

(ગતાંક પૃ. ખુફ થી શરૂ.)

લેખક—મુનિમહારાજશ્રી શુરતંદરવિજયજી.

(१०)

अक्षिपात्रन्यायः ॥ १० ॥

અક્ષિપાત્ર-એટલે આંખડ્રપી વાસણુ. દેહમાં
અનેક અવયવો છે તેમાં આંખ એ સૌથી વધારે
સચેતન અવયવ છે. આંખને હિસાણે ખીજ
અવયવો જડ છે. રજનો કણું પણ આંખમાં
પડે તો આંખ ઉદ્દેશિત થઈ જાય છે. આંખને
ખખર પડે છે. તે તેને ખૂંચ્યા કરે છે. ખીજ
અવયવો ઉપર ગમે તેઠલા રજકણું પડે તો
પણ તેને જાણું થતી નથી. જાણું થાય છે તો
તે તેને તેવી પીડા કરતા નથી કે જેથી તેને
ફૂર કરવા તુરત જ યતન કરાય. આંખમાં એમ
ચાલતું નથી. તેમાં પડેલો એક કણ પણ
આત્માને ભેચેન અનાવી હે છે. જયાં સુધી તેને
ફૂર કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી ખીજ્યું સુભતું
નથી. તે રજ ફૂર થાય ત્યારે જ શાન્તિ વળે છે.
આ વાસ્તવિક હુકીકત છે.

આ ન્યાયનો ઉપયોગ આ ધ્યાત્મિક વિચારના રણ્ણમાં વિશેષ કરવામાં આવે છે. એ પ્રકારના આત્માચ્છેદ, તેમાં ડેટલાક મૂર્ખ-જડ-અજ્ઞાની છે અને થીલ સમજુ-જ્ઞાની-વિદ્યાનું છે. જે જ્ઞાની છે તે અક્ષિપાત્ર સમાનું છે. તેમના આત્મા ઉપર ચાટેલ સહજ પણ કર્મરજની તેમને અખર પડે છે. તે તેમને ઝૂંચ્યા કરે છે. તેને હુર કરવા તેઓ સતત સયલન રહે છે. જ્યાં સુધી તે હુર ન થાય ત્યાંસુધી તેમને ચેતન પડતું નથી. તે હુર કર્યો પછી જ નિરાંત વળે છે.

ધીજા જે જડ અને મૂર્ખ આત્માએ છે તે
દેહના ધીજા અવયવોની જેમ ગમે તેટલા કર્મ-
દળ વળગે તો પણ ઉદ્ઘિરન થતા નથી. તેને
હુર કરવા કાંઈ પણ ઉઘમ કરતા નથી. અનાદિ
પરિણિતિથી કરતા હોય તે કર્યા જ કરે છે.
તે કર્મ રઘ્યુથી થતાં હુઃખું પણ વાસ્તવિક
ભાન એ આત્માએને હાતું નથી.

ચૈગલાણમાં ઉપર પ્રમાણે આ ન્યાયને
ઉપચોગ કરતાં કહ્યું છે—

पवमिदमनादिदुःखस्रोतो विप्रसृतं योगि-
नमेव प्रतिकूलात्मकत्वादुद्भेदजयति । कस्मात् ?
अक्षिपात्रकल्पो हि विद्वानिनिति । यथोर्णातन्तु-
रक्षिपात्रे न्यस्तः स्पर्शेन दुःखयति, न चान्येषु
गात्रावयवेष्वेवमेतानि दुःखान्यक्षिपात्रकल्पं यो-
गिनमेव क्लिश्चनिति, नेतरं प्रतिपत्तारम् ।

ચોગસૂત્રની ભણિપ્રલા નામની વૃત્તિમાં,
ન્યાયલાઘ્ય ઉપરની વાચ્યસ્પતિમિશ્રવિરચિત
તાત્પર્ય ગ્રીકમાં, માધ્યમિક વૃત્તિમાં, ચોગ-
વાર્તિક વળે અન્યોમાં પ્રસંગે પ્રસંગે આ
ન્યાયનો ઉપયોગ કરેલો છે.

આત્માને અક્ષિપાત્ર સમેં બનાવીને કર્મ-
રજને દૂર કરવા સતત યત્નશીલ બનાવું એ જ
ન્યાયનું વાસ્તવિક રહુટ્ય છે. આ ન્યાયની
ખરેખરી સમજ પણ એજ છે.

अक्षिपात्रसमाः सर्वे, सूक्ष्मपक्ष्मविदां वराः ॥
कर्मधूलीमपाहृत्य, पद्यन्ति विमलं जगत् ॥

જીવનમાં જીવનમાં જીવનમાં જીવનમાં જીવનમાં જીવનમાં જીવનમાં
ધર્મ....કોશાદ્ય.
જીવનમાં (૪૭) જીવનમાં

નિશ્ચળ-Unchangeable:-
લક્ષ્મી ચણ છે, જીવતર ચણ છે અને
જીવનમાં જીવાની પણ ચણ છે.
આવા અરિથર સંસારમાં માત્ર

ધર્મ જ નિશ્ચળ છે.

ચારે બાળુએ જોઈતે તો એકદમ આવી પડેલી લક્ષ્મી ચાલી જતી જોવાય છે, આજે જેના ધરમાં છુપેન પર જેરી વાગતી હોય ત્યાં થોડા વખત પછી કાગડા ઉડતા હેખાય છે, જેને ત્યાં આજે હળવો લાઘોનાં ભરણાં થતાં હોય ત્યાં વરસ પછી ડેઝિના જોડાનો પગરવ હેખાતો નથી, જ્યાં આશીર્વાદ હેવા આજે અનેક તલવાપણ થતાં હોય છે ત્યાં થોડા વખત પછી ખરૂ પૂછાનું પણ કોઈ આવતું નથી, જેને દોડા ગાંગળુભાઈ રોડ કઢીને બોલાવતા હતા તેને હવ ગાંગલો કહીને બોલાવે છે. આ સર્વ લક્ષ્મી હેવીની માયા છે. એ હોય છે ત્યારે હળવ જતના તોક્ષાન કશવે છે, માખુસને ગાડો અનાવી મૂકે છે, એની આંખમંથી શરમ ઉપાડી મૂકે છે, એને મુશ્ખામતખોર અનાવી હે છે અને એની જીવન પરની દાખિયા ફરજી નાખે છે. દુનિયા જાણે એની મોરલી પર નાચતી હોય, સંસાર જાણે એનો તાખેદાર હોય, વિદ્ધાનો અને પંડિતો જાણે એની ચિઠ્પીના ચાકર હોય, એવો એનામાં નાદ આવી જાય છે, એવો એનામાં હેંકાર આવી જાય છે પણ વસુ વગરનો થતો એ પણ અની જાય છે. લક્ષ્મીને ગોળ મટોળ દા જેવા લોઢાના તથક પર અરિથર જિબી રહેતી કલ્પવામાં આવે છે. એ કથાં જશે, એનો પગ તળેનો હડો કંઈ બાળુ સરકશે એ કાંઈ કહેવાય નહિ. પણ એ રિથર રહી શકતી નથી, આડીઅવળી તગડાયા કરે છે. અને ચલક ચલાણુંની પેઠ આજે અહીં હોય તો થોડા વખત પછી એલે-(ઝીને) ધેર આણું માડે છે. ખરેખર લદ્ધભી ચણ છે અને અત્યારના કણા અનારના દિવસોમાં કર્ષકને લાઘોપતિ થતાં અને ધૂળમાં રગહોળાઈ જતાં નજરે જોઈએ છીએ.

અરે લક્ષ્મી તો શું? પણ ખૂદ જીવતર પણ એવું જ વ્યાસ્થર છે. કાર્યક્રમ વરસોનાં ગોડવાય અને પાંચમે દહાડે અંદરનો એક મુદ્દામ દાણો અસી જાય અને આપી બાળ ઉપાડી લતી પડે અને માશુસ ધનેતપોત થઈ જાય. આજે ગીત

ગવાતાં હોય ત્યાં કાલે ભરશિયાં લેવાય, આજે મુજરા લિવાતા હોય ત્યાં કાલે મહોં વળાતાં દેખાય, આજે જ્યાનાં બોલાતા હોય ત્યાં કાલે ગ્રાણ્યપાક મૂકાય! આવું જીવતર છે. એક ધરીનો ભરેંસો નથી, જે સાંકળ વાસીને રાતે કૃતા તે સાંકળ સવારે પોતે ઉધારો કે ખારથું ખેડવાં પડેશે એટલો પણ ભરેંસો નથી અને વ્યાખિ, અકસ્માત, તાવ, ક્ષ્ય, હંદ્યાંધ અને ટાઈક્ષાઈક, ન્યુમાનિયા અને અનેક જર જીવાતથી ભરેલાં આ વાતાવરણુંમાં ક્યારે હુકમ-તોડાં આવશે તેની કાંઈ ખરૂ નથી. જાણુવાનાં સાધન નથી અને નિર્ણયના સુધા નથી. આવું જીવતર છે.

અને જીવાનીનો લદડો તો ચાર દાઢાનો છે. જીવાનીનો ચટકો ગયો કે પગ ઢીલા પડે, માથે તાલ પડે, આંખનાં નૂર જવા માંડે અને લાકીને ટેક ચાલગાતું થાય, ત્યારે ધરમાં અને ગમમાં હાડાંદાડ થવાતું અને. જીવાનીનો સમય તો વાત કરતાં ચાલ્યો જાય છે. ત્યારે આવા ચલાયા સંસારમાં કંઈ સિથર ખરું કે ઘણે અરિથરતા અને દોડાહોડ જ છે. નિત્યામત્ર જેવી હેઠળી જાય, એક આપ. નાર સગાં જાય, પોતાનાં માનેલાં રનેહીએ. જાય, ત્યારે પણ લટક સલામ કરનાર ધર્મ જિબો રહે છે. એ પાસ આવે છે, એ સાથે આવે છે, એ એક આપે છે અને એ સાચું સગપણ અને ખરો રનેહ દાખવે છે; દાખવે છે એટલું જ નહિ પણ એ બરાખર પઢખે ઊલો. રહે છ અને સર્વ સંચોગામાં એ પ્રાણીને આધારલૂત થાય છે. જે હેઠળે જિચા પોરાકથી, મૂદ્યવાન દવાથી, સનાનવિલેપનથી અને અનેક સુરમ્ય રચનાઓથી પોષેલ હોય તે હેઠળ પારડો થઈ જાય છે, એને અહનારને સનાન કરતું પડે છે, સગાં દૂર થઈ જાય છે ત્યારે ખરો આધાર ધર્મનો થાય છે, એ જવાતું થાય ત્યાં સાથે આવે છે, એ અરીકદીને વખતે પડખે જિબો રહે છે અને એ અણીને વખતે નોક રાખે છે. આ પ્રમાણે હુકીકત હોવાથી પોતાતું હિત ધર્યાનાર માશુસે ધર્મને એના સાચા અર્થમાં એણાખેવો, ધર્મને એના અંગ પ્રત્યંગમાં સમજવો, ધર્મને પોતાનો ચાલુ અને આગામી હિતથિંતક તરીકે સ્વીકારવા અને એને સાચી રીતે સમજ એનામય જીવન અનાવી દેવું. અનિશ્ચળ ધર્મ કલ્પવૃક્ષની જેમ વાંછિતને આપનાર છે, સહૈવ રક્ષણ કરનાર છે, હેમેશને માટે હિતવહ છે.

લક્ષ્મીભૂલા: પ્રાણાભલ જીવિતયૌવનમ्। ચલાચલે ચ સંસારે, ધર્મ પકો હિ નિશ્ચલ: ॥ કાર્તૃ.

(૪૮)

જીધ્રી બાળ-Topsyturnyism:-
**લાખો જાતના ઉપાયો કરીને જેમ તેમ કરીને
**વૈભવ મેળવે, સંસારના અભ્યાસથી એ
 સ્થાયી છે એવી એના ઉપર હુદયની
 ધારણા કરે, ત્યારું અકુસ્માત હુર
 હુદયવાળો શરૂ કે રોગ કે જથું કે
 ઘડપણું અથવા મરણું એ સર્વાની
ઉપર ધૂળ નાખો !****

માણુસ અનેક ઉપાયો પૈસા મેળવેઃ ડાઇ જાત-મહેનત, ડાઇ સાચ્ચાં જોટાં કરીને, ડાઇ જિધાંયતાં સમજનીને, ડાઇ ક્ષાળાં બજારો કરીને, ડાઇ ઉનગરા વેઠીને, ડાઇ અક્કડ શેરીઆની નેંકરી ઉશાનીને, ડાઇ ફાંટલાર મેનેજરનાં મેણાં ટોસ્યાં ખમને પૈસા મેળવે.
 પૈસા મેળવવા માટે મહાયારંભ મહાપરિશહ કરે, અનેક છુબોનો નાશ થાય તેવા મોટાં કારખાનાં ચલાવે, લાખો માછલી કપાછ જથું તેવા માછલીના ધંધા કરે અને ડાઇ ડાઇ તો ખૂન કરવા માટેના પૈસા પરછી તેના ઉપર ધનવાન બને. ડેટલાક સીધો વેપાર કરી ધન મેળવે, ડેટલાક લાંચ ઇસ્ત્રત લઈ ધરનાં ધર કરે અને કર્ફક તો જૂહાં જોલી, જોટાં જાતાં અનાવી, અનાવી દ્વારાવેને કરી, જોટી સાક્ષી પૂરી-ગમે તેમ કરી ધનવાન થવા પ્રયત્ન કરે અને માલદાર થાય. ડાઇ સાચ્ચાં વેપાર કરીને ધન મેળવે, ડાઇ સીધે રસ્તે ધનના દગ્લા કરે, ડાઇ ઝન્કમટેક્સ બચાવી માલદાર બને, ડાઇ જાહેર જનતાની ગરજનો લાખ લઈ રહે માણ્યા દામ લે-આવી અનેક રીતે માણુસ પૈસા મેળવે, અનેક રીતમાંથી પેતાને ફૂંબે તે રીતનો સાચ્ચો સારો કે જોટાં ઉપગોગ કરી ધનપતિ થાય.

અને નવાળુંને ધક્કે ચઢ્યા એટલે પછી પૈસા વધારવાનો મોહું લાગે, પછી ધન મળતું જથું તેમ લોલ વધતો જથું. હજારે નિરાંત માનનારને લાખ મળે તો પણ ધરપત ન થાય અને કરોડવાળો છપન કરેના ડોડ સેવે. આમ ધનવાન થતાં આગળ વધતો જથું અને સાથે ગાને કે પોતે જ ધનવાન થયો છે અને હવે તો ગમે તે રસ્તે પૈસો પેતાની

**ઉપાયાનાં લદ્ધૈ: કથમપિ સમાસાદ્ય વિભવं,
 અથકસ્માદસ્મિન् વિકિરતિ રજઃ કૂરહૃવયો,**

પાસે અનંત કાળ રહેશે અને પોતે લક્ષ્મીપતિ તરીક અનંત કાળ પર્યત વાપરશે. પૈસા કમાતી કે સંધરતી વખત માણુસ માને છે કે પોતે કદી ભરવાનો નથી કે ધરડો થવાનો નથી. પૈસો પોતાનો છે, સ્થાયી છે અને પોતે તેને કદી છોડવાનો નથી કે પૈસો તેને કદી છોડવાનો નથી. એ ધારણા પર એ પોતાની સંસ્કૃતિ માંડે છે અને આગળ જુડાવતો જથું છે.

આવી અદ્વારની જોટી ધારણાને તાથે થધ એ ડાઇ ડોધ વાર જિંગ્યાની અસ્થિરતાની વાત કરે તેની અદ્વાર પણ એનો દાલ હોય છે. એ માનતો હોય છે કે બીજાં લખે મરે, કે દ્વિવાળાં કાઢે, પોતાનો અમરપદ્ધો સાચ્ચો છે. પણ તેની સામેના ધણ્યા વિકરણ તત્ત્વો એની આ ધારણાને ધૂળ ભેગી કરે છે. માંદી પડે અને પથારીવશ થાય કે રામ જોલેલો થધ જથું જથું, ચોર ચોરી જથું કે દેણુદ્દરા ખૂદી જથું, પોતે ધરડો થધ જથું જથું કે કાળનો સંપાદો આવી લાગે એટલે બાધેલા અમ્રો તૂઢી જથું છે અને પોતે હાથ ધસ્તો રસ્તે પડી જથું છે. એના ધનતી રિસ્થિરતાનાં વાદળો વીભરાઈ જથું છે અને કંંતો ધન પલાયન કરી જથું છે અથવા એને છોડીને પોતાને રસ્તો પડકવો પડે છે. વાદારને પડકવા માટે નાના રહેણોવાળી ગાગરમા એદ કંધ્યો હોય અને એમાં સુડી નાખી જોને પડકનાર વાદારા એન માને છે કે એને ગાગરે પડકી રાખ્યો છે, પણ મદારી કાકાનો એક ડારડો વાગે કે હાથ છૂટી જથું છે, ગાગર નીચે પડે છે ત્યારે મોડું મોડું એને લાન થાય છે કે ગાગરે એને નહોંતો પડક્યો, પણ પોતે ગાગરને પડકી રાખી હતી. સાંસારિક સર્વ અધ્યાસો, આકંશ્કાઓ, સ્નેહો અને રંગો આવા પ્રકારના હોય છે. સ્થાયી નથી એને એ સ્થાયી મનાવે છે, અસ્થિરને રિસ્થર મનાવે છે, પરલાવને સ્વભાવ મનાવે છે અને જોટી માન્યતા પર રચાયેલી કટિપિત સુષ્ટિમાં પ્રાણી હુવંતીઓં મરે છે, આપી માન્યતાનો પાણી જ જોટાં છે અને ન કરવા યોગ્ય સ્થાને કરેલ પ્રેમ અને જરૂર દગ્દો હે છે, તેમ એને જોયા પાણ્યા પર રચાયેલો માણ્યતાને કારણે થયેલ રાગ દગ્દો હે છે. ધર્મદુશ્યા માણુસ આવા અધ્યાસમાં ન ક્ષિસાય, આવા ઉપર જોટીયા ખ્યાલેથી લેવાઈ ન જથું. (મૌક્કિતક)

**મબાધ્યાસાક્તત્ર મુવમિતિ નિવધનાતિ હૃદયમ् ।
 રિપુર્વો રોગો વા ભયમુત જરા સૃત્યુરથવા ॥
 શાંત સુધારસ-કસ્થાભાવના.**

યોગ મીમાંસા

 સં. મુ. પુષ્ટિવિજયલુ (સંવિજનપાદ્ધિક)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૭૭ થી શરૂ)

અપુનાંધકાદિ જીવની દષ્ટિ પરલોકધ્યાન હોછ પરલોકહિતસાધક અનુધાનોનું માત્ર શાસ્ત્ર પ્રદર્શાંક હોછ શાખ પ્રત્યે જ તે જીવ આદર બહુમાન વંત તથા ભક્તિવંત હોય છે. એથી જ અનુધાન સેવનમાં શાખાલક્ષી હોય છે; એટલે એનામાં લોકોનાર ધર્મની પ્રાપ્તિની અને ભાવાશાના પાલનની પણ યોગ્યતા પ્રાપ્ત થતી જાય છે.

એ અપુનાંધક જીવ ભિદ્યાત્વની અતિ મંદ-તાના પ્રકારે અસહૃદયથી રહિત બની ગયેલો હોય છે. તથા અગવતુકથિત અનુધાનોમાં દાચિત્ત અને ઉપ-યુક્ત અતી ગયો હોય છે. માત્ર અને સમ્યગુરૂર્ધાર્ણન નહિ હોલાના કારણે વિક્ષિપ્ત બોધ નથી, આમ છતાં શક્યતાનુસાર એ જીવ અર્થનો પર્યાલોચક હોય છે, સૂત્ર અર્થ અને લગ્નવંત પ્રત્યે આદરશીલ હોય છે, ગતાંતુગતિક્થી પર હોય છે; અને સાચા ગુણાનો રાગી હોય છે. ‘અપાર સંસારસાગરમાં અનેક દુઃખોને સહિવાવાળા એવા મને મહાપુરુષે દુર્લભતમ પ્રલુદ્ધાર્ણન પ્રાપ્ત થયું છે’ આ પ્રકારે અપૂર્વ પ્રમોદવાળો હોય છે, અને વિધિનું પૂર્ણ પાલન નહિ થવા છતાં તેનો રસિક છે, વિધિપૂર્વક અનુધાનના પાલક પ્રત્યે બહુમાની હોય છે, અને વિધિલંગનો અતીવ ભીરુ હોય છે; સાથે જ કર્મના નિયોજનથી મંદ્બાને પાપક્રિયાકારક છતાં તીવ ભાવે અકર્તા હોય છે અને તત્ત્વનો પરમ શુશ્રાષ્ટુ હોય છે; દૈવગુરૂહિનો યથાસમાધિ સેવક અને પૂજક હોય છે; તથા ધર્મનો અર્થાંત રાગી હોય છે. અત એવ જોતું અનુધાન અપ્રધાન અર્થમાં દ્વયદ્વિપે ગણાતું નથી, કિન્તુ ભાવાશાના કારણુદ્વિપે પ્રધાન અર્થમાં દ્વયદ્વિપે ગણાય છે.

જ્યારે સંકૃતાંધકને પણ ગુરૂર્વિદ્ધિના યોગે જાસહદાર્થી નિવૃત્ત થવા છતાં દાચિત્ત અને ઉપયુક્ત નહિ હોલાના કારણે ભાવાશાની યોગ્યતાવાળા ગણી શકતા નથી. સાથે જ તેવા જીવને વાસ્તવ અર્થની પર્યાલોચના, વાસ્તવય ગુણાનુરોગ, પૂર્ણમાં અપ્રાપ્ત એવા પણ અપૂર્વ તત્ત્વની પ્રાપ્તિશી જનિત પ્રમોદ,

વિવિભાગનિત દુઃખ અને તથાવિધ સંસારભીતિ નહિ હોલાના કારણે એમનું અનુધાન અપ્રધાન અર્થમાં તુચ્છદ્વિપ અર્થમાં દ્વયદ્વિપે સમજવું. માત્ર અનુધાન પવિત્ર હોછ સંસારિક લોગફલક સમજવું. જે લોગફલ ભાતીમાં સંસાર અને દુઃખવર્ધક હોય છે. શુદ્ધ અનુધાનની સહૂલિયતાના પ્રતાપે જ અભયોનો અનંતશ: એવૈકાર્માં ઉત્પાદ શાખામાં શ્વરણુગોચર થાય છે. અલભી ભવાલિનાંદીને સુખની પ્રાપ્તિમાં સુક્રિત અદ્વેષ જ મુખ્ય કારણું છે; પરંતુ અભયો કરેલું શુભાનુધાન સુક્રિત દ્વદ્વિપદ્વિપે હોયે છતે સફલત (સાચી) સુક્રિતદ્વિપ નથી; કિન્તુ તેની સુક્રિત સર્વાંશી અવિશ્વપણે પરિણિમિત હોય છે; એથી જ તેનું અનુધાન સદનુધાનરાગ પ્રેરણજક નથી. અતઃ અભયોની ડ્રાપિ પણ સુક્રિત હોતી નથી, જ્યારે જ્યારુ ચરમાવતી જીવનું સુક્રિત અદ્વેષને સફલત સુક્રિતદ્વિપે હોછ સદનુધાન રાગપ્રેરોજક હોય છે અર્થાતું અભયોને ઇલના વિષમાં દેખ હોતો નથી, જ્યારે જ્યારુ ચરમાવતીને ઇલ અને ઇલના સાધન પ્રત્યે દેખ નથી હોતો. એ રીતે સુક્રિત અદ્વેષ નામકરણ એક હોના છતાં બનેમાં તરફાવત જાણુંદે.

યદ્વિપ નેમ પ્રગાઢક સફલગુર્વાહિકના યોગમાં પ્રગાઢ અપુનાંધકાદિને અસહૃદયથી પરંપરાએ રત્નતરથીનો હેતુ બને છે, માટે અપુનાંધકાદિનું અનુધાન કારણુદ્વિપ દ્વયાનુધાન કહેવાય છે, તેમ સંકૃતાંધકાદિને પણ અસહૃદય અપવર્તનશીલ છે; તો એ પણ રત્નતરીનું કારણ યની તે જીવેના શુભાનુધાનને ભાવાશાના કારણુદ્વિપ કેમ ન બનાવે? આ પ્રક્રિયા સમાધાન તે છે કે ડ્ર-અપુનાંધકાદિને ભાવાશાની પ્રાપ્તિમાં અદ્વિપદ્વિપનું અંતર છે; તેથી તેમનું અનુધાન કારણુદ્વિપ માની શકતા નથી, જ્યારે સંકૃતાંધકાદિને ભાવાશાની પ્રાપ્તિમાં અધિક અંતર છે; તેથી તેમના અનુધાનને ભાવાશાના કારણુદ્વિપ માની શકતા નહિ પરંતુ અપ્રધાન જ માનવું જોઈએ.

(ચાલુ)

॥ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॥
 ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॥
ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॥
 ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॥
 ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॥

(लेखकः—डा. अगवानदास मनःसुखभाष्य भेदेता, एम. बी. बी. एस.)

अध्यात्मवेत्ता अने योगरहस्यविद्वत् तरीके.

अध्यात्म अने योग विषयमां तो श्रीमान् यशोविजयल्लासे अद्भुत प्रणति साधी हुती, ने तेनी उत्तम प्रसादी तेमणे आपणुने श्री अध्यात्मसार, अध्यात्मजिपनिषद्, अत्रीश अत्रीशी आदि अनेक महाअथेकारा आपी हे. ते तेमना हीर्घाकालीन शास्त्र अस्यास्तु, शुरुगमदारा प्राप्त संप्रदाय ज्ञानतु, ने पैताना अनुबावयोगतुं परिपक्व इणे हे, एम तेमना पैताना ४ वचन परथी प्रतीत थाय हे. कारणुके तेच्छाशी त्यां कहे हे के—

“शास्त्रात्परिचितां सम्यक् संप्रदायाच्च धीमताम्
 इहानुभवयोगाच्च प्रक्रियां कामपि ब्रुवे ॥”

अध्यात्म विषय संग्रही आ अंथरतनो ए छेह्वामां छेह्वो शाख्य हे, most up-to-date हे, अध्यात्म संग्रही सर्व विषयोनो ते जाणे महाकोष छे—प्रज्ञनो हे. तेमां प्रत्येक विषय एटलो अध्या सुरुपट ने हृदयंगम दोयक दीते वर्षुवेदो हे, के ते वांचतां-विचारतां जिज्ञासुनी जिज्ञासाने वृद्धि प्रभावी परितोष उपजावे हे.

आ तेमना चिरंलुव क्षीर्तिस्तंल समा अध्यात्म-योग विषयक अंथ्रामां तेमणे ते विषय कुपण जैन दृष्टिए ज अत्यंत सूक्ष्म दीते अच्यो हे, एटलुं ४ नहि॑ पण्य पातंजल योग अदि अन्य दर्शनीयोना योगनो अवतार पण्य कुटली सरवताथी जैन योगमां करी शकाय हे ते प्रभाषुपूर्वक साभित करी णताव्युं हे. साथे साथे ते अन्य दर्शनीय योगमां शु त्रूटि हे-

त्यां अधटमानपण्युं हे, ते पण्य अध्यरथ आवे अताव्युं हे. अनेकानेक शास्त्रोना दोहनरूप आ नवनीत तेमणे आपणा उपयोगने भाटे तैयार कर्थुं हे, तेनो आत्महितकारी उपयोग करी आपणो. पैतानो उपकार करवो ते आपणुं काम हे, ने लाग्यशाणी होय ते ४ तेम करी शके हे.

योगदृष्टिसन्धाय ए गुजराती भाषामां ये. ८. समुच्चययनो अद्भुत सारभूत अनुवाद हे. ते एटला भधा परमामृत माधुर्यरसस्थी उद्धर्यूर हे के तेनो रसास्वाद देतां आपणु दिव्य आनंदनो अनुभव करीयो छीयो.

आ योगाहि विषयक अंथ्रामां श्रीमान् यशोविजयल्लासी एक उत्तम विशिष्टता ने अद्भुत नीडरता आपणुं ध्यान जेंये हे. प्रतिपक्षीने-प्रतिपक्षीने पण्य मानपूर्वक-आदरपूर्वक संग्रहवो, ते श्रीमान् हरिलङ्घसूरिल्लासी परम उदार महानुभावता तेमणे भराभर अपनावी हे. आचार्यथूडामणि श्री हरिलङ्घसूरिल्लासी अन्य दर्शनीयोने भाटे पण्य ‘तथा आह महाभिति’—इत्याहि उदार शण्होनो प्रयोग कर्यो हे. ते वर्तमानकालता वक्तीदो जेम सामा पक्षना वक्तीवने ‘my learned friend,’ रहारा विद्वान् भित्र (भनमां कदाच मूर्ख मानतां छतां) एम कहीने संबोधे हे, तेनी जेम उपचार भात्र नथी, पण्य साचा हृदय-पूर्वकना हे. अने यो ज एमनी महानुभावता प्रसिद्ध करे हे तेम श्री. यशोविजयल्लासे पण्य प्रवचनसारनी गाथा टांकी

શ્રીમાન् કુંદકુંદાચાર્યજી અંગે ‘મહાબ્ધિ’ શફદ્દનો પ્રયોગ કર્યો છે. ઇદિયુસ્ત ભતાથીએ તો આ શફદ્દાથી ‘અખ્યાતયાં ! અખ્યાતયાં !’ પોકારી જઠે. પણ આ નીડર શુણથાહી મહાત્માએ તેનો વૈધક પ્રયોગ કરી, તં પ્રયોગ કેમ કર્યો, તેનું પોતે જ સમર્થન કર્યો છે કે— “ન ચૈત્રદ ગાથાકરુદ્દિગંબરત્વેન મહાર્ષિત્વા-મિધાન ન નિરવદ્યમિતિ મૂઢધિયા શક્નીયાં। સત્યાર્થકથનગુળેન વ્યાસાદીનામપિ હરિમદ્રા-ચાયૈસ્તથામિધાનાદિતિ વષ્ટ્યં !” અર્થાતું ‘આ ગાથાના કર્તાના દિગંબરપણુંને લીધે મહાર્ષિ-પણ્યાનું’ નામ નિર્દેખ નથી એમ મૂઢ બુદ્ધિથી શંકવા થોળ્ય નથી; કારણું કે સત્ય અર્થ કુથનના શુણુંડે કરીને વ્યાસાદિને પણ શ્રી હારિમદ્રાચાર્યજીએ તથાપ્રકારે અભિધાન દીધું છે, એમ જાણું.’ આ એક જ પ્રસંગ ઉપરથી તેમની ડેટલી બધી હૃદયવિશાળતા ને કેવી નીડરતા છે તે પ્રતીત થાય છે.

આ મહાત્માના અધ્યાત્માહિ સંખ્યાધી વચ્ચને ટંકેટકીએ—ટંકશાળી રૂપીઆ જેવા છે, ચલણી સીજી છે. તે એટલા બધા પ્રમાણુભૂત ગણ્યાય છે. તેના વક્તવ્યનો સંઝેપમાં આ સાર છે :—

“ આત્મપ્રવૃત્તાવતિજાગરુક ;,
પરપ્રવૃત્તૌ બધિરાંધમુક : ”

આત્મપ્રવૃત્તિમાં અતિ જાગ્રત્ત થવું અને પરપ્રવૃત્તિમાં બહેરા, આંધળા અને મૂંગા થવું.

અહો સુસુક્ષુઓ ! લગભાનુ જિનેશ્વરનો ભાર્ગ અધ્યાત્મ પરિણુતિમય છે, તેને ણાદ્ય દૃષ્ટિથી ન અવલોકે, પણ અંતરાત્મ દૃષ્ટિથી અવલોકે. પુત્ર, શ્રી આદિ એમ ધનિકોને સંસાર વૃદ્ધ અર્થે થાય છે તેમ પાંડિત્યના અભિમાનીએને અધ્યાત્મવર્જિત શાસ્ત્ર સંસાર

અર્થે થાય છે. અર્થાતું સ્વી-પુત્રાહિ એમ ધનિક બેકેનો સંસાર છે તેમ અધ્યાત્મ વિનાનું શાસ્ત્ર વિદ્વાનોનો સંસાર છે. અન્ય શાસ્ત્ર જાણુનાર તો કલેશ જ જાણું છે, ને રસ તો અધ્યાત્મશાસ્ત્રવેત્તા જ અનુભવે છે. ચંદ્રનો સાર ગધેડો ઉપાડે છે, પણ જોગ તો કોઈ ભાગશાળી જ પામે છે, માટે અધ્યાત્મનો અભ્યાસ કરેલો ! અભ્યાસ કરેલો !

“ ધનિનાં પુત્રદારાદિ યથા સંસારવૃદ્ધયે । તથા પાંડિત્યવિદ્વાનાં શાસ્ત્રમધ્યાત્મવર્જિતમ્ ॥ વેદાન્યશાસ્ત્રવિત્કોશં રસમધ્યાત્મશાસ્ત્રવિત् । ભાગ્યભૃદ્ધોગમાણોતિ વહતિ ચન્દનં ખરઃ ॥”

જેના પરનો મોહનો અધિકાર ચાલ્યો ગયો છે, એવાચોની આત્માને અધિકૃત કરી જે શુદ્ધ કિયા પ્રવત્તે છે, તેને જિનેશ્વરે અધ્યાત્મ કર્યું છે. નિજ સ્વરૂપને જે કિયા સાધે છે તે અધ્યાત્મ છે. આવી અધ્યાત્મ કિયા વિનાની-આત્મ પરિણુતિ વિનાની જે કિયા-ભાદ્ય કિયા-કાયકલેશ માત્ર કિયા છે, તે તે શરીરના મેલ જેવી છે. આત્મ અજ્ઞાનીએ કોડો વર્ષ પર્યાત ઉપવાસાહિ તપ કરતા જે કર્મ ક્ષય નથી કરી શકતા, તે આત્મજ્ઞાની એક ક્ષણું માત્રમાં ક્ષય કરી નાંખે છે માટે આત્મજ્ઞાનમાં યતન કરેલો ! આત્મજ્ઞાનમાં યતન કરેલો ! આત્માને જાણુંય જાણું, તે ન જાણુંયો તો જાંદુંય જાણુંય ન જાણુંય છે એમ નિશ્ચય જાણો માટે આત્મજ્ઞાન પામી શુદ્ધ ‘આત્માનું ધ્યાન ધરો ! ધ્યાન ધરો ! ને આત્માનુભવ સુખનો અનુભવ કરેલો !!

“ ગતમોહાધિકારાણમાત્માનમધિકૃત્ય યા । પ્રવર્તતે ક્રિયા શુદ્ધ તદ્ધ્યાત્મ જગુર્જિનાઃ ॥

“ અધ્યાત્મ વિષુ જે કિયા, તે તનુભવ તોલે; ભમકારાહિક ચોગથી, એમ જ્ઞાની ઘોલે. ”

“जिहांलगे आत्म द्रव्यतुः, लक्षणं नवि जाष्युः,
तहांलगे गुणाङ्कं क्षम्युः, किं आवे ताष्युः?”

आ अध्यात्म सर्व योगोने विषे अंत-
भूत छे-ज्ञेम सामायिक सर्व आरित्रमां छे
तेम योग एट्टेम भैक्षनी साथ योगे ते धर्म
व्यापार, अर्थात् भैक्षसाधन प्रवृत्ति ते ज
योग छे. आडी धीन बाह्य योग सर्वं धी
भांति ह्रूर करो. ते अध्यात्म योगनी प्रसिद्धिने
अर्थ आत्मपरिणुतिमय यम-नियमादि अष्टांग
योगनी साधना करो, योगनी। मित्रादि आठ
दृष्टिमां प्राप्त थवा योग आत्मगुणोने। आवि-
ज्ञान करो, ऐट-उद्गेग-हेत्प आहि आठ चित-
दृष्टियोने ह्रूर करो. अने अद्वेष-निर्जाया-श्रवण-
शुश्रूषा-योग-भीमांसा-प्रतिपत्ति ने प्रवृत्ति
चे आठ गुणो आत्मामां प्रगटे एवो. आत्म-
पुरुषार्थ करो. आत्माने अहिं सामय, सत्यमय,
अस्तेयमय, खल्यार्थमय अने समस्त परब्रह्म
विलापना अग्राहक एवो। निष्परिश्रुतमय बनावो।
आत्माने शुचि, संतोषी, तपोमय, प्रभुलक्षितपरा-
यण ने स्वाध्यायलीन करो। परमावतुः आसन-ऐठक
छाडी आत्मलावमां आसन जमावो-ऐठक ल्यो।
बाह्य लावने रेच हृष्ट-ज्ञुलाण दृष्ट रेचक प्राण्या-
याम करो. अंतरु लावतुः पूरणु करी पूरक
प्राण्यायाम करो, अने अंतरात्म लावने क्षित्र
करी कुंभक प्राण्यायाम करो. संकट पड्ये धर्म
अर्थ प्राणु छाडवा पडे तो छाडो, पणु प्राणु
अर्थ धर्म न छेडो।

“धर्म अर्थ धृष्टं प्राणुनेल, छाउ पणु नहिं धर्म;
प्राणु अर्थ संकट पडेल, ज्ञुओ ए दृष्टिनो भर्म。
मनमोहन जिनल! भीडी ताहुरी वाणु.”

“ए गुण वीरतणु न विसारुः,
संकारुः द्विनरात रे;
पणु राणी सुर इप करे जे,
समक्तिने अवघात रे.”

सम्यग्दृष्टि पामी विषय विकारोमांथी
दृष्टियोने प्रत्याहृत करो-पाठी ऐंयी ह्यो, पर-
सावमांथी आत्माने व्यावृत्त करो-पाठी वाणो,
अने आत्मभावमां तेने धारी राखो ए ज
धर्म छे, एवी धर्मदृप आत्मधारणुने धारणु
करो, अने शुद्ध आत्मानुः ध्यान धरो, अने
आत्मस्वलावमां लीनतारुप आत्मसमाधि पामो।

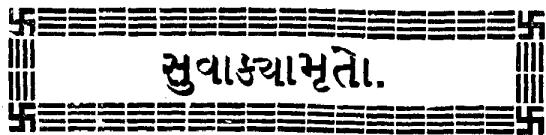
आम अष्टांग योगनी सिद्धि करी शुद्ध
आत्मस्वलावने आविर्भूत करवानो-प्रगट कर-
वानो। पुरुषार्थ करो! पुरुषार्थ करो! आ जे
कष्टो ते ज योगनो सार छे, योगनुः सर्वस्व
छे, ने तेमां पात-ज्ञानादि अन्य सर्व योगनो
सुगमताथी अवतार थाय छे. भैक्षसाधक योग-
भार्मां सर्व दर्शन-प्रवाणो अलेह एकताने
पामे छे भाटे मत-दर्शननो सर्व आश्रह
इगाली दृष्ट; अध्यात्म-योगनी निरंतर वृद्धि
करो! वृद्धि करो! मिथ्या विकल्प-ज्ञप्त छोडी
घो. सधगुः परवश छे ते हुःज्ञप्त छे ने निज
वश छे ते सुणिज्ञप्त छे, ए दृष्टिये आत्मगुण
प्रगटे छे, आ परम मंगल सूत्रने हुठयने विषे
सदा डेतरी राखोः—

“सधगुः परवश ते हुःज्ञलक्षणु,
निजवश ते सुख लहिये;
ए दृष्टे आत्मगुण प्रगटे,
कुण्डा सुख ते कुण्ड कुहिये”.

अने आवी योगसिद्धि करी अयोग एवा
परम योगने पामोः—

“क्षीणु होप सर्वज्ञ महाभुति,
सर्व लज्जित इक्ष लोगील;
पर उपगार करीने शिव ते,
पामे योग अयोगील.

सर्व शत्रु क्षय सर्व व्याध लय,
पूरणु सर्व समीक्षाल,

સુવાક્યામૃતો.

સચોજક-વા. તીર્થ મુનિ પૂણીનન્દવિજય (કુમારશ્રમણ)

- આ-તિથિએનો સત્કાર પુષ્ટયથાલીએને લાં હોય છે ! દન-કાર જેવા માનવીનું જીવનું એ જીવનું નથી !
- ક-ષમાં પણ વૈધ્યવાનુ વારતાને એડેઓ નથી ! ત-પાવેલા સોનાની જેમ વિદ્ધીમાથી પસાર થતો
- ખ-રેના ભારતી જેમ કૃષાય બાહુલ્ય જીવોનો શાખા-
પરિશ્રમ નિર્થેડ છે ! માનવી એ જ સાચો માનવી છે !
- ગ-ગનમાં જીડાના પક્ષીએનો પણ ધર્મદ્વયવશ પંચત્વને
પામે છે ! થ-ડને પકડારની જેમ મૂલ વાત જે સમજાઈ જાય
ઘ-રડી ઓની સાથે પણ એકાન્ત સેવવી ચોયથ નથી ! તો વૈર-દિરાધ ધણા ઓછા થઈ જાય !
- ચ-ડતી વખતે પાછદાની અવસ્થાનો ઘ્યાલ લાવવો ! દ-સા, દાન, અને દમન એની પ્રાપ્તિ અત્યન્ત
છ-કાયની વિરાધના મુનિને ભાડે નરક નિગોધની
ચાવી છે ! દુર્લભ છે !
- જ-માન, જરા અને જેરા, એ નણ વરસુ માણુસને
આગળ વધવા નથી હેતી ! ઘ-ર્મના ફ્લને ચાહનારો માનવી, ધર્મના ડાર્યો
ઝ-શુકાર કરતી શ્રી મુનિએનો પણ ડોલાવી મારે છે ! જ કરશે !
- ટ-દીના વખતે (ભાસ રોગ સિવાય) વધારે સમય
લગાડવો, એટસે જાણી જોઈને દુર્ઘટાને નોત-
રવા જેવું છે ! ન-યુસ્ક સંગ્રહતવાલું મન ચોગીએના ચોગને
ખંડિત કરે છે !
- ઠ-ગલા (અમીશ)થી શરીર નથી શોભતું ! પણ
શીલ અને સદ્ગારથી શરીર શોભે છે ! પ-રોપકાર મારે તો સત્પુરુષોની લક્ષ્મી જ કામે
ખાવે છે !
- ફ-કીર તો તે છે કે જે શીકરની ફાકી કરી નાખે ! ફ-કીર તો તે છે કે જે શીકરની ફાકી કરી નાખે !
- બ-વાતકારથી પોતાની ઓને સેવનાર પણ વ્યક્તિ-
ચારી જ છે ! બ-વાતકારથી પોતાની ઓને સેવનાર પણ વ્યક્તિ-
ચારી જ છે !
- મ-લી રીતે કરેલી સેવાનું ફ્લ અવસ્થય મલશે ! મ-રવું અને જીવનું એ ઉદ્રંભરને સમાન જ છે !

સર્વ અરથ યોગે સુખ તેહુથી,
અનંત ગુણ નિરોહાલ,
આઠમી દાય સાર સમાધિ ”.

“ શુદ્ધ ભાવ ને શૂની કિરિયા,
એહુમાં અંતર કેતો લુ;
જલહલતો સુરજ ને અનુએ,
તામ તેજમાં તેતો લુ.”

વધારે શું કહીએ ? — આ ચોગ લાવના
શુણુરનોવડે, આ ચોગચિન્તામણિના પસાયે
દોકે નિજ નિજ ધર્યાને પૂરને !

“ લોક પૂરને નિજ નિજ ધર્યા,
ચોગ લાવ ગુણુરયણુલ,
શ્રી નયવિજય વિષ્ણુધ પથસેવક,
વાચક યશને વયણે લુ ”.

વર્ત્માન સમાચાર

પંજાબ વર્ત્માન સમાચાર.

આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયવિષભસ્રીશ્વરજી મહારાજ સપરિવાર કાઠ વદિ પના રોજ વિહાર કરી જાતીયાદા પથાર્યો, જ્યાં સંદે અલિનંદન પત્ર અર્પણ કર્યું. પાકિસ્તાનમાંથી બરખાદ થઈ આવેલા આપણા કાઢુઓને પાછા કર્યા આબાદ કરવા—સ્થિર કરવા આ ખાયતની વિચારણા કરવા અને સર્વેને અમૃતસર અનુકૂળ હોવાથી ત્યાં શ્રી સંધન આગેવાનો વિનંતિથી આચાર્યમહારાજ અમૃતસર ફરી પથાર્યો છે. શુદ્ધ ૪ સંકાંતિ હોવાથી શ્રી સંધન સમુદ્ધયને માંગલિક રોતાન આચાર્ય મહારાજે સંભળાયું અને આવતા કટ્યાણુકોની સમજ પાડી હતી. અહિં બિકાનેર પથારવા માટે ત્યાંના ગૃહસ્થો શેડ લદ્ધનીયં દળ, પ્રસભચંદળ, રામરતનળ વગેરે વિનંતિ કરવા આવ્યા છે. હવે પછી અત્રેથી વિહાર કરી પદીજીરા ગયા ત્યાંથી ચોક્કસ સ્થળે વિહાર કરશે.

નોટ :-આચાર્ય મહારાજને વિનંતિ છે કે-હવે ગુજરાત-કાહિયાવાડ પથારે તે વર્ત્માન કાળ અને તેઓશ્રીની વૃદ્ધાવસ્થાને અગે થોડ્ય છે. સર્વ અનુકૂળ સંયોજો અહિં છે. અહિંના સર્વ સંદે તેમ ધ્રઘણે છે-વિનંતિ કરે છે.

સ્થાનિક સમાચાર

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર તરફથી પૂજય મહાત્મા શ્રી મુણ્યાંદળ મહારાજની સ્વર્ગવાસ

ય-મરોજનો દૂત જ્યાં સુધી તમારા મરસ્તકને ન વળજી જય સાંસુધી ધર્મધ્યાન કરી લેવું જોઈએ।

ર-અડતી ખોચો કોઈને પણ વિશ્વાસ નથી ઉત્પન્ન કરવાની શકતી !

લ-જન એજ અકાર્યને બચાવે છે !

વ-મન કરેલી વરતુ તરફ જોવું એ મુખ્યાંતું કામ છે !

જ-કિતનો સદ્ગુણ્યોગ કરવામાં જ બહાદુરી છે !

તિથિ અગે માગશર વદિ ૬ નાં રોજ દાદસાહેબ જિનાલયમાં સવારે પંચપરમેષ્ઠીની પૂજન ભણાવી જરૂરંતિ અગે થોડ્ય પ્રવચન શ્રીયુત વલ્લભદાસાઈ ત્રિલુલુનન દાસ ગાંધીએ કર્યું હતું. રાત્રિના આંગીરચના કરાવવામાં આવેલ, જરૂરંતિ ઉજવવા, તળાજ જવાનો હરાવ છે, પરંતુ મૌખવારી તેમજ ડેટલાક કારણોસર આ વષેં તળાજ જવાનું અંધ રાખવામાં આયું હતું.

સ્વીકાર-સમાલોચના

૧ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં ભનીશમો વાર્ષિક રિપોર્ટ-આ સંસ્થા ભનીશ વર્ષથી મંબદ્ધમાં સ્થાપન થયેલ છે. તેનાં ખાંતીલા કાર્યવાહો અને શ્રીમંત જૈન બધુઓનાં સહકારથી સંસ્થા સારી ફલીપૂછી છે. મુંબદ્ધ ઉપરાંત અમદાવાદ અને પુનામાં વિદ્યાલયની જ્ઞાનાંનો ખોલ્લાની આવી છે જૈન ડેઝમાં ડેલવણીની આ સારામાં સારી સંસ્થા છે અને દરેક પ્રકારની સહાયને થોડ્ય છે. અમો સંસ્થાની વિરોધ પ્રગતિ ધર્મધીએ છીએ.

૨ શ્રાદ્ધધર્મદીપિકા શ્રી સરોજનક તથા લેખક પુ. પં. મહારાજશ્રી પ્રવીણનિષ્ઠયજી ગણિનર. નન્દસારીવાળા શેડ ચુનીલાલ નગીનદાસ તરફથી તેમના પૂજય પિતાશ્રી શેડ નગીનદાસ જીવસ્થના રમરણ્યાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે. પુરતક વાંચવા થોડ્ય અને મનન કરવા થોડ્ય છે.

૩-ટકાય ને એકખ્યા નથી તો સાધુવેષ પહેર-વાથી શું ?

૪-ત્લાયશાલી હો તો બીજાને ભાગ્યશાલી બનાવવા લક્ષ્ય આપજો !

૫-લીમલાને રહેતાં માનવીઓનું હુંખ સમગે પોતાની મેલે નષ્ટ થઈ જય છે !

३ वीर धर्मनी वातो:-लेखक “जयभिष्णु” गृह्यरथं य रत्नकार्यालय अमदावाद तरक्ष्य प्रसिद्ध करवामां आव्युं छे. किं भत अही इपीआ छे. सारी लाववाही वार्ताओनो संग्रह छे.

४ पारभार्थिं लेख संग्रह—लेखक अने संग्रहक मुनिराज श्री पुष्ट्यविजयज्ञ महाराज. प्रकाशक शेठ श्री ज्ञवण्डलाल अपणलाई, जैन ग्रान्तमंडर, पट्टाण शहेर तरक्ष्य शाह रत्नलाल ज्ञवण्डलाल. जेमां धर्मने लगता मननीय लेखो छे.

५ हानेश्वरी राजकुमार लक्ष्मीतांग—लेखक एम. एम. वि. (उभोडा) किं. दश आना. आ पुस्तकमां लक्ष्मीतांग कुमारतुं चरित्र नाटक इपे तेमજ रत्नवो अने श्री वीरविजयज्ञकृत रनानपूज्ञ वार्गेरे छे.

६ सर्वगुरुकथित सिद्धांतसार—लेखक रत्नलाल फूलचंद रहेता श्री विज्यधर्मसूरि जैन अंथमाणा पुष्प ६० किं भत ऐ इपीआ, जेमां जैनधर्मना सिद्धांतातुं वर्षानुन करवामां आव्युं छे तेमज निनेश्वर भगवानां रत्नवो भए आपवामां आव्या छे.

७ आम सुधारणा सभिति, समठिआणा अहेवाल छटो—संस्थाना स्थापक श्रीखुत वारचंद पानाचंद राह छे. जेओ जैन डाममां सुप्रसिद्ध छे. तेओये तन मन धनथी आ संस्थाने विक्सावी छे. साच्युं रवराज गामडाभांथी ७८ शह चाय छे. हिन्दमां सात लाख गामडां छे अने ते दैडको उद्धार आन-स्थक छे. साच्या अने घंतीला कार्यवाहको केवुं सुन्दर कार्य करी क्षेत्रे छे ते दृश्यने छे.

८. सुगंधी पुण्योः—प्रकाशक सरतुं वाचन कार्या-लय, भावनगर. स्व. शेठश्री नेसींगलाई उज्जमर्शी-भाई अमदावादवाणो ज्ञवनपरिव्य आपवामां आव्यो छे. विविध वार्ताओनो सारो संग्रह छे. जहांगीर भीलवाणा शेठश्री शातिलाल मंगणहास तरक्ष्यी बेट भेगेक छे.

९. श्री गिरनाराज तीर्थोद्धारक कमिटी तरक्ष्यी आरम्भ रिपोर्टः— प्रकाशक होशी नेमचंद लालचंद तथा पारेख नरौतमदास डाल्लालाल हुक्मचंद. श्री गिरनाराज उपर चालता ज्ञेहोद्धारनो अहेवाल छे.

१०. श्री आत्मानंद जैन रत्नवनावलीः—न्यायां-भानिधि जैनाचार्य श्रीमह विज्यानंदस्त्रीक्षराज महाराज विरचित रत्नवोनो संग्रह छे. श्री लक्ष्मि-स्त्रीक्षर जैन अंथमाणा नं. १८

११ विशेष परिहारः—लेखक ६० जैन अ० सुंदरलाल अकाशक ६० जैन ताराचंद अग्रज. भूत्य स्वाध्याय.

१२ हुंडेक भतसे भूतिंभंडनः—लेखक अने प्रकाशक ६० जैन अ० सुंदरलाल० भूत्य सुदूरपश्चेत.

१३ श्री विज्य लावण्य स्त्रीक्षर शुण्डगानः— प्रकाशक सलोत अमृतलाल रत्नलाल, भावनगर, जेमां २००३ नी सालमां भावनगरमां श्री विज्य लावण्य-स्त्रीक्षरतुं भूत्य चातुर्भास थ्युं तेनुं वर्षानु आपवामां आव्युं छे.

“સંસ્કૃતિ” ભાસિક જન્યુઆરી ૧૯૪૮ નાં અંકમાં પ્રકટ થયેલ “વસુદેવ હિંડી” માટેનો અભિમાય.

વસુદેવ હિંડી એ ફૈન સાહિત્યના આગમો સિવાયના ડ્રાસાહિત્યમાં જૂનામાં જૂનો અંથ છે. વિકમના સાતમા સૈકાનીપૂર્વે એની રચના થયેલી છે અને આપણા દેશના પ્રાચીન લોકકથાઓના સંગ્રહોમાં એ ધાર્ય અગત્યનું સ્થાન બોગવે છે. પ્રાચીન હિંદુની લોક-કથાઓનો સૌથી મહત્વનો સંગ્રહ તે ગુણાદ્યકૃત ‘બૃહત્કથા’ છે. એની રચના પૈશાચી ભાષામાં થયેલી. એ અંથ અત્યારે મળતો નથી. પણ સંસ્કૃતમાં એનાં ‘કથાસરિતસાગર’ અને ‘બૃહત્કથા-મંજરી’ નામે એ કાશ્મીરા ઇપાતરો અને ‘બૃહત્કથાશ્લોકસંગ્રહ’ નામે નેપાલી ઇપાતર મળે છે. નેપાલી ઇપાતર સાથે ‘વસુદેવ હિંડી’ ને સમગ્ર રજુઆતમાં તેમજ શ્રીણું વિગતોમાં પણ, ધાર્ય સામ્ય છે. એટલે ‘વસુદેવહિંડી’ માં પણ ગુણાદ્યના સંગ્રહની કથાઓને નૈનખર્મને અનુકૂળ રીતે પ્રાકૃત ‘ભાષામાં મૂકવાનો પ્રયત્ન થયો છે એ નેથી શકાય છે. આધુનિક વિદ્યાનેને ‘બૃહત્કથા’ નું નેપાલી ઇપાતર અણ પ્રશ્ન સાપાત્ર લાગ્યું છે. જરૂરી વિદ્યાન આલ્સડોઈ દર્શાવ્યું છે તેમ ‘વસુદેવ હિંડી’ અને ‘બૃહત્કથાશ્લોકસંગ્રહ’ માં ગુણાદ્યની બૃહત્કથાનું સંજ્ઞા અને કાણ્યચમત્કુલિવાળું પ્રતિભિંબ નેઈ શકાય છે. આ રીતે પ્રાકૃત ભાષાનો આ અંથ ‘વસુદેવહિંડી’-હિંદુની પ્રાચીન લોકકથાઓના અક્ષાસ માટે એક અનિવાર્ય આકરણ થયું છે.

‘વસુદેવહિંડી’ એટલે વસુદેવતું પરિભ્રમણ અંથનું મૂળ નામ ‘વસુદેવચરિત’ હોય એમ પણ એના જૂના ઉલ્લેખો ઉપરથી સમજય છે, ચરિતમાં ચર ધાતુ છે ચર એટલે ચાલવું અને પ્રાકૃત હિંદ એટલે પણ હીદ્યતું ચાલવું. સંલઘ છે કે લોકોમાં પરિભ્રમણકથાને માટે ‘હિંડી’ શફટ વધારે વ્યાપક હોય અને તેથી ‘વસુદેવહિંડી’ નામ રૂઢ થયું હોય.

કૃષ્ણના પિતા વસુદેવે સો વરસ પરિભ્રમણ કુષું તેની કથા ‘વસુદેવહિંડી’ માં આપવામાં આવી છે. અત્યારે એના ૨૮ લંબાક (વિલાગ) મળે છે. જેમાં ૧૬ મો અને ૨૦ મો લંબાક ખૂટે છે અને છેલ્દો અપૂર્વું છે. લંબાકનો અર્થ લમ્બુ ઉપરથી પ્રાપ્ત એવો કરવામાં આવે. છે. વસુદેવને ૨૮ પત્તીઓની પ્રાપ્તિ થયાનું આ લંબાકમાં વર્ણિન છે. પાછળના એક લેખક આચાર્ય ધર્મસેનગણિ મહત્વરે સો વરસનાં પરિભ્રમણમાં વસુદેવને સો ગતનીઓની પ્રાપ્તિ થાય એ રીતે આ નવા ૭૧ લંબાક ઉમેર્યા છે અને એ ૭૧ લંબાકને મૂળ અંથના ૧૮ મા લંબાકના સંદર્ભી સાથે જેડી મધ્યમ ખંડની રચના કરી છે. આ મધ્યમ ખંડ સિવાયના મૂળ અંથ (પૂર્વ ખંડ) નો. અધ્યાપક સાઉસરાએ અધ્યેત્વ અનુવાદ આપે. છે અને ગુજરાતી વાચકો માટે હિંદુની જૂની લોકકથાઓનો આસ્વાદ લેવાતું શક્ય કરી આપ્યું છે. ગન્ધ્યતાલંબકમાંની કથાએ ‘અરેભિન નાદૃસ’ માંની સિંહાદ ખલાસીની વાર્તા ઉપર અસર નાપણવેલી ગણ્યાય છે એ ઉપરથી આ કથાઅંથની અગત્યનું સૂચન મળશે.

મૂળ પ્રાકૃત અંથની વાચના અને ભાષાની સુશ્કેલીઓને કારણે ગુજરાતી અનુવાદ આપવાતું કામ સહેલું ન હતું, પણ અધ્યાપક સાઉસરાએ લારે ધૈર્ય, ચોકસાઈ અને વિદ્યાપૂર્વક સરળ સૂચાદ્ય અનુવાદ આપેયો છે, એ માટે એમને સૌ ડોાચ કથા-પ્રેમી ધન્યવાદ આપશે. અધ્યાપક સાઉસરા આપણો બીજો એક લોકકથા સંગ્રહ ‘પચતંત્ર’ ગુજરાતીમાં તૈયાર કરી રહ્યા છે, તો હવે આચાર્ય દરિબદ્ધકૃત ‘સમરાધ્યકદ્ય’ અને ઉપર ઉલ્લેખભાગેલા ‘બૃહત્કથાશ્લોકસંગ્રહ’ નો અનુવાદ આપી પ્રાચીન લોકકથા લંડાર ગુજરાતી વાચકોને માટે ખૂલ્દો મૂકી આપે એવી આશા રાખીએ.

॥ श्री चिंतामणि पार्श्वनाथाय नमः ॥

॥ श्रीमद् विजयानंदसूरीश्वर पादपद्मेभ्यो नमः ॥

श्री जैन आत्मानंद सभा-सावनगरने।

५१ भा वर्षनो—

रिपोर्ट.

(संवत् २००३ ना कारतक शुद्ध १ थी आशो वटि ०) सुधी०)

सुश्र अंधुओ अने झेनो !

अ। सलानो आ ५१ एकावनभा वर्षनो रिपोर्ट, आवड, जनक, हिसाअ सर्व कार्यालयी साथे आपनी समक्ष रजु इरतां अमो सेक्टरीओने आनंद थाय छे. शुरुदेवनी कृपा, अनेक अंधुओना सहकार अने सहायतेह द्विवातुद्विवस हरेक कार्यमां आ सभा प्रगति करी रही छे. आ संस्थानी वय वधता तेनुं गौरव, प्रतिक्षा वधती जय छे, तेम तेम साहित्य, देवगुरुभक्ति, अने प्रकारथी डेणवण्णीने उत्तेजन वगेरे आत्म कल्याणाना कार्यी अने तेमने भाटे नवा नवा भनोरथा पछु वधता अने ते क्षेत्रमे पूर्ण थतां जय छे. हवे ते बावनभा वर्षमां प्रवेश करी चूकी छे, वगेरे हकीकतो आप समक्ष निवेदन करतां हर्ष पाभाग्ये छीओ.

स्थापना:—सं. १६५२ ना द्वितीय नेठ सुद्धी २ ना रोज प्रातःस्मरणीय श्री आत्मारामज्ञ महाराजनी गुरुभक्ति अने स्मरण निमित्ते (गुरुदेवना स्वर्गवास पठी पन्चीशमे द्विवसे) आ सभातुं स्थापन करवामां आयुष्य छे

उद्देश—जैन अंधुओ अने झेनो धर्म संघर्षी उच्च ज्ञान प्राप्त करे तेवा उपायो योजवा, अने प्रकारनी डेणवण्णीनी वृद्धिने भाटे रकालरशीप वगेरेथी यथाशक्ति सहाय करवा, पूर्वाचार्य महाराज्ञ-हृत प्राकृत, संस्कृत अने गुजराती भाषामां उच्च उक्ताना साहित्य प्रकाशनो अने अने तेली उदारताथा तेनो झेनो। प्रभार करवा अने बेट आपवा, विविध साहित्यना अथेनो संग्रह करी एक शान-मंहिर करवा अने द्वी लायच्छरीवडे भइत वांचन पुरु पाइवा, अने पुएय प्रलावक, दानवीर, वगेरे नैन अंधुओतो योग्य सहकार करवा, वगेरेथी स्वपर आत्मकल्याणु करवानो छे.

सभामे प्रेताना उद्देशो लक्ष्मां राखी अत्यार सुधी ने कार्यवाही करी छे तेतुं वर्षांन आगण आपवामां आवेल छे; परंतु गया वर्षांनी अंदर ने असाधारण साहित्य सेवा प्रकाशन वगैरे तेमज नवीन कार्य करेल छे. तेमज हवे पठाना संवत् २००४ नी सावधां विशेष कार्यी ने करवा सभा विचारे छे तेतुं दिग्दर्शन थेकुं अहि करावलुं गेअय छे.

सुमारे पांत्रीश वर्षांची विविध नैन साहित्य अने आगमे वगैरेना पूर्वीर्यां महाराजकृत अथे (प्राकृत-संस्कृत भाषामां भूल अने तेवाज पूर्वीर्यां अगवान रचित भूलना सुंदर सचित्र अरित्रा गुजराती भाषामां आ सभा तरङ्गी प्रगट थया करे छे, ने भूल टै अने गुजराती भाषामां प्रकाशन थयेला ८५ भली कुल १७६ अथेनुं सभामे प्रकाशन करेलुं छे, ने भया आज सुधीमां साधु, साधी भाषाराने शानकांडार नैन, नैनेतर साक्षरे अने पाञ्चिमात्य दर्शन शास्त्री, युरोपीयन विद्वानो ने कुल इ. २६७८६) प्रकाशन पामेला विविध साहित्यना अथे लेट आपेलां छे. वली अत्यार सुधीमां थयेला पेढन साहेबो अने लाईक मेघर साहेबोने हजारेनी किंभतना धारा प्रमाणे लेट आपेला अथे तेनी २५८ पाण्य हजारे हप्तीयानी थाय छे ते जुही छे. भाव आ वर्षमाज सहयोने इ. ३४४०) ना अथे लेट आप्या छे तो आगला वर्षोनी सरवायो जुहो छे ते तो हजारेनी संभ्यामां छे ने सहज नाण्याय तेम छे, परंतु पांच वर्षमां तो श्री तीर्थंकर अगवानो, सत्त्वशाणी नदरतो तथा महा अमात्यी, अने महा सतीआना पूर्वीर्यांकृत सुंदर, सचित्र गोदाया अथे, प्रगट थतां नैन, नैनेतर विद्वानो, साहित्यकारो, पेपरकारोना प्रशंसाना अभिप्रायो, सभावेयाना सुंदर आववाथी आ सभानी प्रतिष्ठा अने गौरव विशेष वधुं छे,

वणी प्रभाणिक चौभवटवणो वहीरट, (कार्यवाही) सीकुरिटीमां नाण्यानुं रोडाणु, दरवर्षे नामुं, सरवैयुं, अजेट, पूर्ण, चोडपुं, जनरल, भेनेश्यंग कमीटीमां पसार करावी दरवर्षनो रीपोर्टदाश ते अने सधणी कार्यवाहीनुं दिग्दर्शन नैन समाज पासे सुकातुं होवाथी, सभानी तेवा रीतनी प्रभाणिक कार्यवाही ज्ञेष्य भाषी तेमज केटलाक वर्षांची धर्षा सुंदर गोदाया सचित्र अगवानेना अरित्रा वगैरे आरे किंभतना प्रगट थतां तेनो लेटेनो लाल (धारा प्रमाणे पेढन साहेबो अने सभाना लाईक मेघराने ते ते सब्योनो) भणतो होवाथी ते वाची आत्मिक लाल भणतां आनंद थतां अने क्षवाजमनी रकमना व्याज करतां धर्षी गोदायी किंभतना अथे लेट सभा आपली होवाथा ते रीते आर्थिक लाल पाण्य थतो होवाथी ऐ वर्षमां पेढन साहेबो अने लाईक मेघराना (प्रथम वर्गनां) धर्षा नैन वधुं अथे थया छे अने थाय छे. नयां दरवर्षे प्रभाणिक कार्यवाहीनो रीपोर्ट ने संस्था प्रगट करती होय ते संस्था उपर रवाभाविक राने नैन समाज विश्वास धरवे अने सब्यो पाण्य उत्तरातर वधे ते रवाभाविक छे. आ सभा अने तेना कार्यवाहीका आ जातनी गुरुकिता, साहित्य शान अकिता समाज सेवा वगैरे भाए प्रेतानो आनंद व्यक्ता करी के हकीकता रजु करे छे तेमा ते प्रेतानी इरज समजे छे. अमारी कोई स्थले नूटी पाण्य होय तो ते विद्वानो दरयूजर करी अमोने जणावरो तो सभा तेमां गेअय सुधारा पाण्य करी शक्शे.

कोई पाण्य संस्थाने समाजनो विश्वास संपादन करवो होय तो प्रभाणिक कार्यवाही, डीसाअनी चौभवट, दरवर्षे कंपलीट वहीरट कार्य तेयार राखी रीपोर्ट दारा समाज पासे रजु करवुं जे ज्ञेष्य आहो तो समाज शुद्धिरभी आरिसावडे सर्व ज्ञेष्य शक्शे, अने समाज सेवानो लाल पाण्य लक्ष शक्शे छे.

नैन ज्ञेनो आ सभामां सब्य थाई शक्शे तेवा प्रथमथी प्रथमध करेला होवाथी नैन ज्ञेनो पाण्य सब्यो थया छे-थाय छे. परंतु विशेष झुशी थवा नेवुं तो जे छे ने, ने नैन ज्ञेनो सल्लो.

थयेल छे तेम वगर लघे मांगली करे एम. ए. थयेल (श्रीनुमेट झडोनो) पण आ सभा हाक्षमां सक्य थयेल छे ते पण आ सभाने गौरव देवा जेवुं छे.

जैन झडोनो अने बधुओ सिवाय अहारगमना संध, संस्था, लाध्यरी, भंडर वगेर पण सक्य थयेल छे अने थाय छे.

गया अने आ वर्षमां साहित्यना अपूर्व अथो सभाए जे प्रगट कर्या छे अने छपाय छे, प्रकाशन थशे ते माटे कंध लभ्युं योग्य लागे छे.

गया वर्षमां श्री संधपति चरित्र इ. ६-८-० श्री महानीर युगनी महादेवीओ इ. ३-८-० अे ऐ अथो दश इपीयाना अमारा पेट्रन साहेबो. अने लाध्य मेघरोने भेट अपाया छे. सं. २००४ नी सालमां श्री वसुदेवहिंडी इ. १२-८-० श्री शांतनाथ चरित्र इ. ७-८-० मली इ. वीशनी किंभतना धारा प्रभाषे भेट अपारो, वली अमारा ते प्रकाशनो माटे सुंदर अभिप्रायो तो भले छे, परंतु श्री वसुदेव हिंडी माटे तो जैन नैनेतर विद्यानो, साक्षरा, आपणा धर्म शुद्धयो तरफ्थी सुंदर अभिप्रायो, पेपरोमा ते माटे सुंदर सभाकोयना आवेल (आत्मानं द प्रकाशमां प्रगट थयेल) छे तेथी सभाना सुंदर साहित्य प्रकाशन माटे अमारो आनंद अने संताप जहेर करीये छाये. हृष्पूर्वक सभा भगवर थाय छे के पोताना भानवंता सभ्योने आठली गेडी किंभतना आवा सचित्र सुंदर अथो एकी साथे डाईपण संस्था वर्तमानमां आपती होय तेम हेखातुं नथी; अने आ सभाने जेम जेम सहाय भल्ये जशे तेम तेम तेवा तेवा नवीन सुंदर अथो गमे तेटली संभ्या अने किंभतना अमारा भानवंता सभ्योने भेट आपवा सभा आनंदपूर्वक उपच्छे छे.

जैन समाजना आपणा श्रीमंत जैन बधुओ अने झडोनो आत्मिक लाल साथे आर्थिक लाल अने देवा आ सभा पेट्रन अने लाध्य मेघर थध विशेष लाल अविष्यमां ले ते माटे वेलासर सक्य थवा अने सुंदर अथोना पठन, पाठन, वाच्यवाचा अतिमिक आनंद भेणववा सभासह अने तेम नम सुचना छे. विलंब उत्तराथी आगला अथो भेट न भले अने भान भेघर थया पछिना छपायेल अथोनो ज लाल भले तेपण नवा लाध्य मेघरो अनारा बधुओ अविष्यमां विचारवा जेवुं छे. माटे अत्यारना प्रकाशन अने हवे पछिना प्रकाशनोनो लाल भेणववा सत्वर सभासह अने तेम फ्रीवार नम सुचना छे.

उपरोक्ता वर्तमानकालीन प्रकाशन माटेतुं विवेचन कर्या आह हवे आवा सुंदर अथोना प्रकाशन माटे आस आकार पूर्ण हुक्कित पण सभा जाणुववा रळ ले छे.

जैन समाजमां विद्यान, साक्षरोतम अने साहित्यकार तरीके प्रशंसापान थयेला आपणा शुद्धेव श्रीमान् पूज्यविजयल महाराज के जेमनी अपूर्व इपर आ सभा उपर होवायी सभाना भूत प्राकृत, संस्कृत, अथोनुं साहित्य जे सभा तरफ्थी प्रकाशन थाय छे तेमां संशोधन डार्य (पोतानी शारीरिक स्थिति अरेवर नहि होवा छतां) एटलुं बधुं सत्य अने सुंदर करी सभाने सुप्रत डरे छे के नेथी आ सभा तेआश्रीनी आभारी होवा साथे जैन समाज उपर पण ते प्रकाशन थतां जेवो तेवो उपकार नथी. सेंडो वर्ष पूर्ण पण ते शुद्धेवने याह कर्शी अने ते साहित्य अथो जवाअ आपरो. हाल पाठ्य श्री भेमद्वारायार्थ ज्ञानमंहिमाना आगमे-पंचांगी साथेनुं संशोधनतुं महाद्वार्य पूज्य शुद्धशी पुज्यविजयल महाराजने त्यांना आस अथो विनांति साथे सेंधुं छे, ते पण अविष्यमां जवाअ आपरो. आठलुं लगीरथ डार्यमां होवा छतां आ सभा भद्धाराजश्रीना इनुने भूलती नथी. कारणुके नवा नवा तत्परान, चरित्र, न्यायना साहित्य अथो एक पैकी एक संशोधन करी सभाने कृपानी राहे

सुम्रत करे छे. अतुराहना अंथोगां पण सला तेमनी आज्ञापिन सलाल दे छे, तेथी ज सलानी प्रगति अने प्रतिष्ठामां विशेष विशेष वृद्धि थती जय छे-थाय छे. तेमो साहेजना दाहा गुड शांतभूतिंशी प्रव-
र्त्तक्षु श्री कनितविजयल महाराज अने तेमो साहेजना पूज्य विद्वान गुरुदेव श्री अतुरविजयल
महाराजनी इप्या आ सला उपर ग्रथमधीज हुता. साहित्य संशोधक अने प्रकाशननी शैरुआत पण
त्यांथा थयेक छे छतां पूज्य श्री पुष्यविजयल महाराज वंशपरंपरागत गुरुलक्ष्मि अने साहित्य सेवानो
वारसो लाई रहा छे. सला निरंतरने भाटे तेमोशीनो जेटेवा आबार भाने तेटेवा ओछा छे.

धण्णा वर्षी पडेलां आचार्यदेव श्री विजयलवलस्सूरीश्वरल महाराज पण सला उपरनी इपादष्टि
वडे साहित्य संशोधनतुं सुंदर कार्य करी सलाने सुम्रत करता हता. हाल तेमोशी वृद्धावस्था थयेक छे
वगेरे कारणोथी ते कार्य बंध होवा छतां तेमोशी अभीदष्टि चालु छे. सला तेमनी पण आबारी छे.

परंतु विशेष हकीकत तो ए छे के गया वर्षमां पंजभमां गुजरानवालाना चोमासाना दरभेयानमां
केमी हुल्लड थतां गुरुदेव सपरिवार अने जैन बंधुओ सहित लयांडर हुल्लडनी आइतमां हता, सलाने
वारंवार चिंता थया करती हुती. अवार नवार तारो, पनो अनेक लभी सला सुभशांतिना समाचार
भंगावती आइतमांथी सहीसलाभत अची जय त्यांथी खसी निर्भय स्थाने पहेंचे ते भाटे परमात्मानी
प्रार्थना पण करवामां आवती हुती. आचार्य गुरुदेवना संज्ञम, तप, अल्पर्थ वगेरे अपूर्व गुणोवडे
अधिष्ठायक हेवोनी इप्या थतां त्यांथी अमृतसर सहीसलाभते पहेंची गया ते जाणी आ सलाने धण्णा
ज आनंद थयो छे. हाल तेमो साहेज विद्वारमां छे. तेमो साहेज हवे वृद्धावस्थाने लीचे हवे काडियावाड
गुजरातमांज विचरे, निराळे, जैन समाज उपर उपकार करे तेम जैन समाज घच्छे छे.

हिंद स्वतंत्र दीन.

आ वर्षना ता. १५-८-४७ ना रोज हिंद आजाद स्वतंत्र थतां हिंदना दरेक शहेरोमां दरेक
ग्रन्थे आनंदपूर्वक रोशनी वगेरेथी शाणुगारी ते दीवस उज्ज्वल्यो होतो. जैन समाज पण हिंदी प्रजा
माहेती प्रजा होवाथी तेमणे पण ते दिवस महोत्सवपूर्वक उज्ज्वल्यो होतो, परंतु आवा राजकीय के विवाह-
रिक आनंदना दिवसे जैन समाजे, साथे धार्मिक निभित भेजवी महोत्सव उज्ज्वले तो ते गौरववाणुं
विशेष गण्याय तेम भानी आ सलाअे सला भोलावी, आ स्वतंत्रिनी उज्ज्वली निभिते केमी हुल्लड
बंध थाय, श्री महावीरदेवनो अहिंसानो पथगाम सर्व रथणे व्यापे तेम प्रार्थना करी, सलाना साधारण
आतामांथी (३. १०००) आ स्वतंत्र दिननी याहगिरि निभिते ते रक्म सुहल राखी तेना चार टका
लेझे व्याज गण्यी तेनां (३. ४०) के थाय ते दरवर्षे आ शहेरना आपणु असहायक जैन बंधुओने
जेष्ठती कोधपण्य सहाय तरीके सलाअे आपवा. आ वर्षे आ दिवसथी तेनी शहरात करी सलाना कार-
कुनोने एक भासनो. पगार भेणी तरीके आपवामां आवेक छे अने तेज रोज (३. ५०) आपणु
जैन बंधुओने राहत भाटे आपी आ वर्षथी तेने अमल कर्यो छे.

आ वर्षमां अपायेक ऐ अंथमां एक अंथ (नै औतिहासिक प्रभाणुभूत अंथ मनायेक छे
ते श्री संघपति चरित्र (धर्माक्युद्य काय) जेमां महापुरुषोना चरित्रो साथे महामात्य
वरतुपाण जे के वीरधरण राजना प्रधान हता. ते रथुवीर, दानवीर, धर्मवीर असाधारण
हता. तेनी पूर्ण हकीकत ते अंथमां तेमना समाजालीन धर्मगुड श्री उद्यप्रकाशसूरिये लभेक

छे, अने तेना कोपा महाअमात्य वस्तुपाणे मूण (संरक्षतमां) करेली ताडपत्र (उपरनी) खंबात नैन प्राचीन लंडारमा छे. मूण अंथतु आ सलाए साक्षरत्वं श्री पुष्यविजयशु महाराजे विद्वतापूर्वं सर्वोधन करेल अने तेनु भाषांतर आ सलाए छपावेल लेट आगेली छे. आ धतिहासिक अंथ प्रभाषुद्भूत भनावानु उत्तरां श्री के ते प्रभाषिक समकालीन आचार्ये रवेल तेथी अने श्री वस्तुपाणे ते परथा लघेल प्रत विद्यमान छे ते छे. मूण श्री भारतीय विद्याभवन मुंबधने तेमनी भागावी उपरथी आगेल छे अने भाषांतर आ सलाए प्रकट करेल नैनेतर साक्षराने लेट भोडवां गुजरातना धतिहासना लेखकोने श्रीक साधनइप आ अंथ भनायेल छे. आ अंथनो अतुवाह साधात आ सलाना भाननीय उपप्रमुख आधश्री इतेहुच्यं ह अवेरभाई श्री मुंबधन मंगावी श्री विजयलिंगसुर महाराजना विद्वान शिष्य पासे दृष्टिगोचर कराववा तथा शेठ श्रवतलालभाई प्रतापस्तीनि आ अंथनी महत्वता माटे जे जे हकीकत जणावी तेओ साहेबने संतोष व्यक्त कराववा जे प्रयत्न कर्गी छे ते सला प्रत्ये घेतानी इरज अज्ञवेल होवा छतां ते भाटे सला तेमनो आआर भाने छे.

बंधारणः— १ पेट्रन साहेबो, २-३-पहेला अने भीज वर्गना लाईहू गेम्भरो अने ४ वार्षिक सभासहो भणी यार प्रकारे छे. आ वर्ष आभरे कुल संघ्या ४८१ नीचे प्रभाष्ये छे.

गया वर्षनी आभर सुधीमां ३२ पेट्रन साहेबो थयेला छे तेओश्रीनी नामावली.

१ शेठ साहेब चन्द्रलाल सारालाई भेढी	१६ शेठ श्री चंद्रलाल दी. शाह भी. ए.
२ रावसाहेब शेठश्री कान्तीलाल धर्थरलाल	१७ " श्री रमणिकलाल नानचंद
३ शेठ साहेब भाणुकलाल चुनीलाल ने. पी.	१८ " श्री हुर्लभास अवेच्यं ह ने. पी.
४ " नागरदास पुढेपोतभास	१९ " श्री दलीचं ह पुढेपोतभास
५ " रतिलाल वालीलाल	२० " श्री खांतिलाल अभरचंदलाई
६ " भाणुकलाल चुनीलाल ने. पी.	२१ " श्री रावभुहुर श्री श्रवतलालभाई प्रतापसी
७ " कान्तिलाल अकोरदास	२२ " श्री राव भुहुर अभुतलालभाई कालीदास
८ रावभुहुर शेठश्री नानलुलाई लधाभाई	२३ " श्री खुशालदास ऐंगरभाई
९ शेठ साहेब लोणीलालभाई भगनलाल	२४ " श्री कान्तिलाल नेशींगलाल
१० " श्री रतिलालभाई वर्धमान	२५ " श्री अभरलचं ह उशवलाल भेढी,
११ " श्री पदमशीलभाई ग्रेमल	२६ " श्री श्री पुंजभाई दीपचं ह
१२ " श्री रमणिकलाल लोणीलालभाई	२७ " श्री लक्ष्मीचं ह हुर्लभास
१३ " श्री भेढनलाल ताराचं ह	२८ " श्री लेशवलाल लक्ष्मुलाई
१४ " श्री जाहवलु नरसीदास	२९ " श्री भेढनलाल वनभाणीदास
१५ " श्री विलुवनदास हुर्लभास	३० शाह एवंवलु धनलुभाई सोलीसीटर
	३१ शेठ भर्णुलाल वनभाणीदास
	३२ शेठ सारालाई हठीसींग

१ पेट्रन साहेबोः— आ सभानी उत्तम अने प्रभाषिक कार्यवाहीनी नेंध, वहीवर वगेरे ६२ वर्षे ०८ रिपोर्टदारा सर्व प्रगट करवामां आवानु होवाथी, नैन श्रीमंत अने विद्वान अद्युओ, धर्मवारी, नैन नररत्नो, प्रतिष्ठित पुष्य प्रभावक पुढेपो, आ सलानु पेट्रन (मेरञ्जी ५६) होंगे होंगे स्वीकारे

छे. तेजोश्रीने डेटलाक आगला अंथो सिलीकमां होय ते पण भेट अपाय छे. अने तेजोश्रीने ६वे पट्ठी प्रकट थतां नवा साहित्यना उच्चा प्रकारनां अनेक अंथो पण भेट मण्णे. आत्मानां प्रकाशमां होटा साथे तेजोश्रीनुं ज्ञवनवर्तांत ते ज वग्यते आपवामां आवे छे. धारा प्रभाषे ओर्हल पेर्ह-टींग होटा तेजोश्रीना तरदृथी अणे तो सबाना विशाण मकानमां स्थापित करवामां आवे छे. वगेरे कारणाथी आ ए वर्षमां पेदन साहेबोनी संभ्यामां वृद्धि थर्ह छे.

२ प्रथम वर्गना लाईक मेम्परो ७४१, अने भीज वर्गना लाईक मेम्परो ७५५ छे. त्रीज वर्गना ७ अने वार्षिक सक्षेपे २६ छे. प्रथम अने भीज वर्गना लाईक मेम्परोने धारा प्रभाषे उदारताथी प्रकाशन अथो भेट अपाय छे. ते समज, जाणी, वाची दर वर्षे अनेक नैन अंधुओनी ते अने वर्गेमां वृद्धि थती ज्य छे. अत्यारे छापकामना तमाम साधनोनी मोंधवारी वधती जती होवा छतां झोटो अर्थ थाय छे, छतां ते अने प्रकारना सबासदोने धारा प्रभाषे सबासद थयां पछीना सर्व नवा नवा सुंदर अंथो भेट अपाये जाय छे. लाईक मेम्परोना ए वर्गी धारवा प्रभाषे भीज डोळ संस्थामां नथी तेम ते ते वर्गेना सबासदोने भेटो आ सबानी ज्ञेम डोळ आपी शक्तुं नथी.

हुकीत ए छे के प्रथम वर्गना लाईक मेम्परोनुं (३. १०१) तुं व्याज दर वर्षे ऐज इपीया आवतुं होवा छतां, हाल विशेष मोंधवारीं छापवानां काममां वर्षेली होवाथी सबा तरदृथी छपातां सीरीजना अंथोनी लडाई पहेला अने दङ्म्यान लेवाशेली एक हजारनी २५मना हाल नश हजार, ए हजारनी २५मनां ७ हजार, त्रिशु हजारनी लेवाशेल २५मनां शुमारे नव हजार ते ते अंथोमा अर्थ थतो होवाथी (विशेष २५म सबाने उमेरवा पडे छे छतां) धारा प्रभाषे प्रथम वर्गनां लाईक मेम्परोने गमे तेटी किंभतना अथो. झी अने भीज वर्गना लाईक मेम्परोने ए इपीया सुधीना डोळपणु अंथ भेट अने वधारानी किंभतना अंथनी किंभतमाथी ए इपीया भेटना आह करी बाकीनी किंभत लाई भेट अपाय छे. वाचेका जोध शक्तो के तेवी उदारता (मुक्तेली होवा छतां) भेटना अथो भाटे आ सबा अतावी शक्ते छे. अमारा सक्षेपे अंथो भेट आपतां ज्ञानभातानो होष आपतार लेनारने न लागे ते ध्यानमां राखीने ज अपाय छे.

त्रीज वर्गना लाईक मेम्परोनो वर्ग धर्मा वर्षो पहेलां होतो ते कमी करवामां आवेल छे, तेमां सात सक्षेपे छे.

४ वार्षिक सक्षेपे, २६ छब्बीश छे. पण मोंधवारीने अंगे मासिक वगेरेमां तूट पडतां ६वे पछीना वर्षथी लवाज्जम वार्षिक (३. ५) राखवामां आवेल छे.

श्री आत्मारामज्ज नैन झी लायणेनी—तेमां आभर साल सुधीमां नव वर्गेमां तेनी संभ्या अने किंभत साथे नाचे मुजख आपवामां आवेल छे. नवा अंथो अरीदी लाईखेरीमां दाखल करवामां आवे छे. पेपरो कुल ५० नीयमित आवे छे. नैन नैनेतर अंधु झी लाल सारी संभ्यामां ले छे.

वर्ग १ दो	नैन धर्मना अपेका अंथो	२७८७	किंभत ३. ३६५१-२-०
वर्ग १ दो अ	,, प्रताकारे	७२७	,, १२४२-२-०
वर्ग २ जो	,, आगमे	२८८	,, १६४१-१०-०

वर्ग ३ नो	हस्तलिखित प्रतो।	१७३६	,, श. शुभारे पचास हजार उपरांतनी किंभतनां
वर्ग ४ थो।	संस्कृत अथेषा।	४७६	,, १५२७-१२-०
वर्ग ५ मो।	नीति नोवेल-विविध साहित्यनां अथेषा।	२७११	,, ५७१४-८-०
वर्ग ६ हो।	अंग्रेज झुड़ा।	२१६	,, ६४-१२-०
वर्ग ७ मो।	मासिकनी फ़ाइलो। वर्गेरे।	५२६	,, १३२१-८-०
वर्ग ८ मो।	हिंदी साहित्यना अथेषा।	४१६	,, ६७२)
वर्ग ९ मो।	याण विभाग अथेषा।	२६८	,, १६४-१२-०
कुल अथेषा १११०५			श. १६८३६-२-०

मासिकनी फ़ाइलो। केटलीड नकामी इटी गरेल २६ करवामां आवी छे।

हस्तलिखित प्रतोनी किंभत सुभारे इपिया पचास हजार उपरांतनी छे, तेनी किंभतनो समावेश उपरनी किंभतमां थतो नथी।

श्री आत्मानंद प्रकाशः—पीरतालीश वर्षथी प्रगट थाय छे, तेनी अगीयारसोंह उपरांत कोपी ७८४ थे, लडाई दृम्यान अने पछी वधती जती छापभानानी तमाम प्रकारनी सम्पत मोंधवारीने लाईने मासिकनो बार अंको शुभारे त्रण इपिया अर्च आवे छे, वार्षिक लवाजम वधारेल नहि होवाथा शुभारे ओक अंकना बार भासना। श. १-४-० तो तोटा पडे छे, छतां ते मोंधवारीनी पहेलां ३८ वर्ष दृम्यान तेठलुं ४८ लवाजम मासिकतुं हुतु, तेमां सहज नझा रहेतो क्लेथा डालनो आवहनो। हिसाअ गण्यी हालमां मासिक खाते थती भोटी भोटनी शुंजवण्यनो ऊकेल करवा आत्मानंद प्रकाश मासिक भाटे इंड, उधराण्युं करी सक्षो। डे आहडो। पासे महद भाटे याचना। करी नथी, कारण्यु डे धारवा प्रमाणे आवी सम्पत मोंधवारी पण ऐ त्रण वर्षथी वधारे रहेवा संख्या नथी, छेवटे इंड, उधराण्युं नहिं करतां सोंधवारी थता सुधी भात पडत किंभत श. ३-०-० पुस्तक ४५ थी राखवामां आवी छे।

शानमंहिर—उदेश प्रमाणे शानमंहिरनी करवानी तैयारी चाले छे, हस्तलिखित प्रतो तथा छापेली प्रतो। मणी कुल २७६२) नी संण्या सभा पासे छे, ते भाटे जुहु सलाना भक्ताननी पडेपे लेवायेल भक्तानने ते शानमंहिरनुं संरक्षण याय ते राते तैयार करवानुं आलु छे, ग्रातःस्मद्युपीय प्रवर्तक्षु कानितपिज्यष्टु महाराजश्रीनो। परम-भद्र उपकार आ सभा उपर छे, क्लेथा तेझो साहेयना रमरण्योर्थे ते महापुरुषनुं नाम ज्ञेडवानो। आ सभाए डराव करेलो छे, ते शानमंहिरना सुंदर भक्तानना अर्च भाटे डोध उदारहील दानवीर न्यैन अंधु उदारता भतावे तो ते शानमंहिरना भक्तानने तेमनुं आरसीनी तडती वडे नाम ज्ञेडवानो सभा विचार करे छे, आ वर्षों ते भक्ताननो नक्षो ऐस्टीमेट तैयार थयेल होवाथा आ सलाना टेझरे शेषक्षी अमृतलाल छगनवालने स्वतत्र राते तैयार करवा सोंपेल छे, तेमज तैयार थये तेनी मंगणमय उद्घाटन किया पण डोध पुष्यप्रभावक, शान, शुद्धलक्षितना उपासक न्यैनअंधुना सुआरक हरते करववा पण सभा ईच्छा धरावे छे।

१ अभाद्रं साहित्य प्रकाशन, प्रचार अने तेनुं उदारतापूर्वक लेट आतुं—असार

ચુંધીમાં નિવિધ સાહિત્યોના (પુર્વાચાર્યંકૃત) જેવાકે આગમો, મહાપુરુષોના સુંદર ચરિતો, તત્ત્વજ્ઞાન, ગણ્યોત, નારકો, ઐતિહાસિક, કાળ્યો, સંસ્કરણો વગેરેના મૂળ અને કેટલાકના અનુવાદ અંથો મળી કુલ અંથો ૧૭૬ ની સંખ્યામાં પ્રગટ થયા છે જેનું લીસ્ટ પાછળ આપવામાં આવ્યું છે તે સભાની માલેકીના શ્રી આત્માનંદ જૈન અંથમાળા તથા અન્ય શ્રી આત્માનંદ સંસ્કૃત અંથમાળા, શ્રી આત્માનંદ શતાબ્દિ જૈન સીરીઝ, પ્રવર્તતકુળ શ્રી કાનિતવિજ્ય ઐતિહાસિક અંથમાળા, અને જુદા જુદા જૈન બંધુઓની ગુજરાતી (સીરીઝ) જેમાં કેટલાક અંથમાળાને વહીવટ પણ સભા કરે છે તે ઉપર અતાવેલ સાચે છે.

આ સર્વ પ્રકાશનો માટે વિદ્ધાન મુનિરાજે, જૈન અને જૈનેતર સાક્ષરો, સાહિલકારો, પરહેઠી દર્શાનશાખીઓએ ઉચ્ચ સાહિત્યના માટે મુલાકાત લઈ તપાસી આતંદ વ્યક્ત કર્યો છે અને કરે છે. વળી પરમ ઉપકારી મુનિમહારાજે તથા જૈન જૈનેતર વિદ્ધાનોને ઉદ્ઘરતાપૂર્વક બેટ આપેલા છે. જે ઉપર અતાવેલ છે. મૂળ તથા અનુવાદોના અંથો (વગર મૂલ્યે) બેટ આપ્યા છે. જે આવું ઉચ્ચ ડેટીનું સાહિત્ય પ્રકાશન અને આટલી મહેારી રકમની બેટ જે ઉદ્ઘરતાપૂર્વક આ સભા કરી રહેલ તેવા કોઈ સંસ્કરણ કરી શકેલ નથી તે માટે સભાને હર્ષ થાય છે.

હવે પછી છપાતા શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર સચિત્ર, શ્રી નળ દ્વયંતી ચરિત્ર એ એ છપાયેથી બેઠો અપારો, સિવાય શ્રી કથારતન કોષ એ ભાગ તથા શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર સચિત્ર બેટ આપવામાં આવશે,

છપાતાં અનુવાદો શ્રીપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર અને કથારતન કોષ—એ એ સુંદર અપૂર્વ અંથો તૈયાર થયે અમારા સભાસહોને ધાં પ્રમાણે હવે પછીની શાલેમાં બેટ અપારો; માટે કોઈ પણ જૈન બંધુઓએ આ સભામાં પેટ્રન અને લાઇફ મેમ્બર વેળાસર થઈ લાભ લેવા જેવું છે.

શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર તથા કથારતન કોષ, શ્રી મુખતિનાથ ચરિત્ર અનુવાદ તૈયાર કરી આઈંક સહાય મળ્યે છપાવવા વિચાર સભા ધરાવે છે. અમારા સાહિત્ય પ્રકાશન માટે કોઈ પણ અંધુ ખેન ધારા પ્રમાણે એક સારી રકમ આપેથી તેમના નામથી અંથમાળા પ્રગટ રકવામાં આવે છે ને ગ્રાનલાઝિન થવા સાથે નામ અભર રહી જય તેવું છે. ગ્રાન-સાહિત્ય ઉદ્ઘાર મારેના અમારા પ્રકાશનમાં સુંદરની મળેલ લક્ષ્મિનો આ રીતે ગ્રાનલાઝિન કેટલાક શ્રીમંત અંધુઓએ લાભ લીધ્યો છે જેના નામે પાછલ આપવામાં આવ્યા છે. આ લાભ અન્ય શ્રીમંત જૈન અંધુઓએ આસ લેવા જેવું છે.

મૂળ સંસ્કૃત અંથોમાં શ્રી ત્રિપદિશલાક્ષ પુરુષ ચરિત્ર છપાય છે અને દ્વાદશાસ્ર નથયક્ષસાર અંથતું સંશોધન કાર્ય ચાલે છે. શ્રી બૃહકાદ્ય છઠ્ઠો ભાગ (મૂળ) પણ હવે પછી પ્રગટ થશે.

મળેલા ઇડો—શ્રી મૂળચંદ્રભાઈ રમારક ડેળવણી ઇડ, આણુ પ્રતાપચંદ્ર ગુલાભચંદ્ર ડેળવણી ઇડ, અને આ સભાએ સભાસહોને વગેરે વડે કરેલું પ્રાતઃસમરણીય શ્રી કાનિતવિજ્યજી મહારાજના રમારક ડેળવણી ઇડ (જેમાં ૬૪ કેટલાક સભાની રકમ ભરાવવાની છે) તેના વ્યાજમાંથી સભાએ કરેલ ઠરાવ મુજબ તેઓ સાહેભની સ્વર્ગવાસ તીથી અશાદ શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ મેળાવડો જાહેર કરી મેદ્રીકની પરિક્ષામાં પ્રથમ નંબરે પાસ થાય તેને સુનણુંપદક સભા તરફથી બીજે નંબરે પાસ થાય તેને રોષ્પદક શેડ દેવચંદ્ર દામજના તરફથી આ વર્ષથી આપવાનો ઠરાવ રકવામાં આવેલો છે તેનો અમલ થશે. અને ઉપરોક્ત ઇડોના વ્યાજમાંથાતે આતામાં બંને પ્રકારની ડ્રાગવણીની ઉતેજન અર્થે તેમજ તે સાથે રકેલવરસીપો, ખુદો, જૈન નિવાર્થિઓને તથા ૩ ૨૦) રૂ. ૫૦),

(श. ३०) मणी दुक्ष श. १००) तथा श्री वृद्धियंदण्ड सामायड शाणाने (श. २०) अने उज्जमआध नैन कन्याशाला ने तेनो वहीवट करवा साथे (श. १२५) उत्तेजन अर्थे अपाय छे. ऐडीदास निराकृत इंडो डराव मुजाह आधिओने राहत अपाय छे.

भाषेत्सवे—सभानी वर्षगांठ जेठ शुद्ध ७ ना रोज देवलक्ष्मि-पूजा आंगी वगेरेथी करवामां आवे छे. शेष हीसोगलाई उवेचयांहना तरइथी सभाने तेओओशीओ पोतानी हैयातिमां एक २५म आपेकी छे तेना व्याजमांथी, तेमज नघाराना (श. १५००) आपवा क्लेख ते २५मनुं व्याज (श. ६०) तेओशीना धर्मपत्नी श्रीमती हेमकुंवर फ्लेन तरइथी दर वष्टे आवतुं होताथी तेनाथी प्रीतिभेजन करवामां आवे छे.

आनंद भेणाप—दर ऐसते वष्टे आ सभाना प्रभुभ शेष श्री गुलाम्यांद आणुंदण्डे आपेकी रकमना व्याजमांथी सभासदोने दुखपार्टी अपाय छे अने भेमारो तरइथी प्रथम ग्रानपूजन पथु थाय छे.

कारतक शुद्ध खाचमाना रोज शान पध्यशब्दी पूजन करी लक्ष्मि करवामां आवे छे.

देवलक्ष्मि अने गुरुज्यांतियो—प्रातःस्मरण्यु श्री आत्मारामलु भद्राराजनी जन्म तिथि चैत्र शुद्ध १ ना रोज होताथी श्री गुरुदेवनी जयांति दर वष्टे सभासदो श्री पवित्र शत्रुंजय तीर्थे जध विविध पूजा तथा श्री आहिनाथ प्रभु श्री पुंडरीकृष्ण तथा गुडशीनी आंगी रथवा साथे सभासदोनुं स्वामीवात्सल्य दर वष्टे त्यां करवामां आवे छे. सभा माटे आ एक अपूर्व लक्ष्मिदिन छे अने सर्वं सभासदोने यावानो लाभ मणे नय छे. आ गुरुलक्ष्मिना उत्तम कार्ये माटे गुरुज्यांत उदारतील शेष सकरयांद्वाध भोतीलाल मूण्डुओ एक २५म सभाने सुप्रत करी छे, जेना व्याजमांथी धर्य थाय छे.

दर वष्टे भागशर नदि ६ ना रोज प्रातःस्मरण्यु श्री भूग्रांदण्डु भद्राराजनी श्री ताकध्वजगिरि तीर्थे उज्जवानो डराव थेवेलो छे, तेथी ते दिवस तेमज आसो शुद्ध १० ना रोज तेओओना सुशिष्य शांतभूति परमकृपाणु श्री विजयकुमलसूरीकृष्णलु भद्राराजनी जयांतियो माटे थेवेला इंडोना व्याजमांथी उपरोक्त रीते देवशुलक्ष्मिना वगेरेथी अने जयांति उज्जवाय छे. आ सभानुं धन्य लाग्य छे के गुरुलक्ष्मिना आवा प्रसंगे सांपञ्चा छे.

उपरोक्त कार्यवाही जेठ जाणी सभाना कोधपणु कार्यमां गानेक्षार-साहित्य प्रकाशन, प्रचार, गुरुलक्ष्मि-डेणतणु उत्तेजन तेवा सधाना कार्येमां आर्थिक सहाय आपनार तेमज आ सभाना सळेये अने हवे पछी थनारा पेटन साहेबो तथा सभासद बंधुओ पणु आवा आत्म कल्याण साधनामां उत्तम कार्येना आंगीदार अने छे. आ उपरथी आ सभा व्यापारी रीतने भद्रेले उदारतापूर्वक सभानी सर्व कार्यवाही ग्रानलक्ष्मिना वगेरे करै छे ते सहज समझ शक्य तेवुं छे.

भीटिगोनो अहेवाल.

(संवत २००३)

भीटेलुंग कमिटी—(१) संवत २००३ ना कारतक वडी ६ रवीनार ता. १७-११-४६ संवत २००२ सरवैषु पसार अने अजेट भंजुर तथा पसार करवामां आव्युं.

૧૦

જનરલ મીટિંગ—(૧) સંવત ૨૦૦૩ ના કારતક વદી ૦)) શનીવાર તા. ૨૩-૧૧-૪૬

(૧) સં ૨૦૦૨ તું સરવૈયુ પસાર કર્યું અને આવતા વર્ષનું અને મંજુર કરવામાં આવ્યું

(૨) રિપોર્ટ છપાવવાની સેકેટરીએ ને મંજુરી આપવામાં આવી.

(૩) હવેથી સીરીજ માટે રૂ. ૩૦૦૦) નણ હન્દર લેવા એમ ફરાવવામાં આવ્યું.

મેનેજંગ કમિટી—(૨) સં ૨૦૦૩ ના માગશર સુદી ૧૫ રવીવાર તા. ૮-૧૨-૪૬

(૧) મેનેજંગ કમિટીનાં સભ્ય સંઘરી અમલચંહ ધનજીલાઈ નો સર્વર્ગવાસ થતાં તેમની ખાલી પડેલી જગ્યાએ નાણારઠી રમણીકલાલ માણેકચંહ ને નીમવામાં આવ્યા.

(૨) સભાનાં પેટ્રન સાહેબ શેડ અધ્યક્ષચંહલાઈ ડેશવલાલ મોદી અદી પધારે ત્યારે તેમનાં સત્કાર અર્થે માનપત્ર આપવાનો સમારંભ ગોડવેલ એમ નક્કી કરવામાં આવ્યું અને તેને અંગે રૂ. ૨૦૦ બસો રૂપીએ સુધી ખર્ચની મંજુરી આપવામાં આવી.

સં ૨૦૦૩ ના માગશર વદી ૦)) સોમવાર તા. ૨૩-૧૨-૪૬ ના રોજ શેઢ શ્રી લોગીકાલભાઈ મગનલાલના પ્રમુખપણું નીચે સભાના પેટ્રન શેડ અધ્યક્ષચંહલાઈ ડેશવલાલ મોદીને માનપત્ર આપવાનો મેલાવડો થયો હતો.

મેનેજંગ કમિટી—(૩) સં. ૨૦૦૩ ના ચેત સુદી ૫ યુદ્ધવાર તા. ૨૭-૩-૪૭

(૧) એ બી સી ઐન્ક બંધ થઈ તેમાં કશગભગ રૂ. ૮૫૦ રણા છે એમ જાહેર કરવામાં આવ્યું.

(૨) દેના ઐન્કમા ડેશ સરીરીકિટ રૂ. ૪૧૨૫) ના છે તે નાણું ઉપાડી લેવા એમ ફરાવવામાં આવ્યું.

(૩) ભાવનગર ફરાવાર ઐન્કમાં સભાના ચાર નામથી કરન્ટ એકાઉન્ટ પોલવાતું ફરાવ્યું.

(૪) શ્રી આત્માનંહ અર્ધશતાબ્દિ ગુજરાંવાલામાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલભસ્વરિજ મહારાજના નેતૃત્વ નીચે ઉજવવાની છે તેમાં આ સભાતું નામ રૂ. ૧૦૧) લરી મેમાર તરીકે દાખલ કરવા ફરાવ્યું.

મેનેજંગ કમિટી—(૪) સં. ૨૦૦૩ નાં અસાડ સુદી ૩ શનીવાર તા. ૨૧-૬-૪૭

(૧) શેડ જાહેર જવેરભાઈનું નામ ઐન્કમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે તે જાહેર કરવામાં આવ્યું.

(૨) સભાની ચીને જે અપાય છે તે વર્ષતુનો (રૂ. ૧૦) ડીપેઝિટ લાઈન આપવાતું ફરાવ્યું.

મેનેજંગ કમિટી—(૫) સં. ૨૦૦૩ નાં અસાડ સુદી ૧૧ રવીવાર તા. ૨૬-૬-૪૭

(૧) કુમારી ધૈર્યભાળા છગનલાલ પારેખ એમ. એ.ની પરીક્ષામાં સેકન્ડ કલાસમાં પ્રથમ નંબરે પાસ થાવી તેમને સત્કાર અલિનંદન પત્ર આપવા ફરાવ્યું; અને મેલાવડાનાં ખર્ચ માટે રૂ. ૧૦૦) એકસો રૂપીએ મંજુર કરવામાં આવ્યા.

મેનેજંગ કમિટી—(૬) સં. ૨૦૦૩ નાં પ્રથમ શ્રાવણ વદી ૧૨ યુદ્ધવાર તા. ૧૩-૮-૪૭

(૧) તા. ૧૫-૮-૪૭ શુફ્ટવારે આજાદ સ્વાતંત્ર્ય દિને સભાનાં મડાનને ધ્વજ, પતાકાથી શાખુગારવું, રોશની કરવી તેનો જે ખર્ચ થાય તે મંજુર કરવામાં આવ્યો.

(૨) સ્વાતંત્ર્ય દિનની ખુશાલીમાં સભાનાં નોકરોને ઓનસ આપવા ફરાવ્યું.

११

- (३) वार्षिक मेम्बरती श्री सं. २००४ थी ३। ५) पांच इपीआ राखवा नक्षी क्युँ।
 (४) श्री आत्मानंद प्रकाशनुं लवाज्ञम् पु. ४५ थी ३। ३) नष्ट लेना नक्षी क्युँ।
 (५) गडेता शांतिलाल गंभीरदासनुं मेनेण्ठंग किमिनां सम्बन्ध तरीकेनुं राज्ञामुं स्तीकारवामां आ०युं अने तेमना आली पडेली जग्याए शाह डिराचंद हरजोवनने सर्वातुमते नीमवामां आ॑या।
 (६) ता. १५ भी ग्रोगस्ट १६४७ आजाद हिन्दू हिन्दू भुशालीनां स्त्रावड तरीके ३। १०००) ओक हजर इपीआ सलाना चोपडे जमा करी तेनां आर टकानां व्याजनां ३। ४०) हर वर्षे स्वधर्मी नैन अंधुओने सहायमां वापरवा नक्षी थयुँ। अने आ वर्षथी ज तेनी शृङ्घात करी सलाना साधारण्य भातामाथी ३। ५१) स्वधर्मी नैन अंधुओने सहायमां तरतज आपी तेनी शृङ्घात करवी तेम हरायुँ छे।

आवता वर्ष भाटे नवा भनोरथा अने तैयार करेली नवी भूमिका।

१ सलाना इडेना नाथुना व्याजनी विशेष उत्पन्न थाय, भूग नाथु सच्यवाय ते भाटे आ सलाना चेटन साहेब श्री बोगीलालबाई तथा वोरा आनितलालबाई नेमेशी श्री सं. २००४नी सलाना मागशर शुद्धमां भेगेली वार्षिक जनरल भीटीगमां आमंत्रणुथा पधार्या हता; तेमो साहेबनी इथइमां विचारणा आली हुती। कान्हेयु के अविष्यमां आ सलाना मानवता सलासहोने गडेली किमतना अंथा विशेष विशेष चेट आपतां (तेमोशीना लवाज्ञमनुं व्याज जे आवे छे ते छतां अविष्यमां ग्रानभातेनो हाष सलाने के सक्षेपने न लागे भाटे) ते भाटे डाई तेवी योजना घडवा सब कमीटी नीमवामां आवी छे।

२ आ सलाने पर वर्ष थयेला होई तेनी नयुमीली सं. २००४नी सलामां उज्ज्वला भाटे चेटन साहेबोनी लाजरीमां तेनी योजना करवा ओक सब कमीटी निमवामां आवी छे।

३ सं. २००४नी सलामां ग्राचीन समरण्युय प्रवर्तक श्री कांतिविजयशु महाराजना सलाना परना उपकार निमित्ते जे डेणवण्यु इंड करवामां आ०युँ तेवा व्याजमाथी तेमेशी स्वर्गवास तीथी अशाइ शुह १०ना रोज दर वर्षे भेगावडो करी डेणवण्युना उत्तेजनाथैं सुवर्णु ५६५ अर्पणु करवानो अभल करवामां आवशे।

४ तेमोशीना नामथी ग्रानमाहिर करवा लीघेल मकान नवेसरथी (झायरप्युइ) तैयार करी आ सलाना ट्रेजरर शेड अमृतलाल छगनलालने स्वतंत्र सुप्रत थयेल छे ते तैयार थये तेतुं उहूधाटन पछु आवती सलामां करवानो सलाए निर्णय कर्मी छे।

५ सलाना आर्थिक रिथित वधतां दरेक भातानो अर्चै, ०४५ वर्गे व्याप व्याप जतां जे २५म छाज्ञल पडे तेना व्याजमाथी डेणवण्युने उत्तेजन, असहायक नैनअंधुओने योग्य सहाय के भीज डाई आपतनी योग्य विचारणा थतां जे निर्णय थाय तेनो सहूउपयोग करवा भाटे पछु भनोरथ सेवाय छे। ते भाटे हवे पठी योजना करवामां आवशे।

उपरोक्त रीते विशेष अस्ति अने सेवाना विशेष डार्यो, सलानी विशेष प्रगति थवा विचाराय छे।

भनोरथा, आशा अने प्रार्थना।

आ अमाण्डे ५१ मा वर्षनी जे डार्यवाही थह ते आपनी समक्ष रज्ञु करी छे, तेनी साथे जहरी सं. २००४ना वर्षनी भूमिका नवा कर्मी करवानी डार्यवाही पछु आपी छे। सलानो अर्चै नेम वधतो जय छे

१२

तेनी साथे प्रगति, प्रतिष्ठा अने सभानी कार्यवाही प्रत्ये संतोष अने समाज प्रियता वधानी गत छे. फैनबूँचो अने झड्हो वगर लघ्गे सङ्गे थाई, सहाय्य थाई सभानी प्रगतिमां इणो आप्ये गत छे. सभा भाविमां विशेष पूर्वाचार्याङ्कित उत्तमोत्तम साहित्य प्रकट करी, विशेष उदारभावे भेट, सरतुं आपे, अने प्रकारनी डेणवाण्हीने वधारे वधारे सहाय करी फैन आण्डो विशेष प्रभाणे डेणवाण्ही लध शहे, दी लाईच्येसीनो लाल वधारे सरणतापूर्वक सर्व लाल लध शहे अने छेवटे हेव, युर माननी विशेष प्रकारे सभा अक्षित करी शहे ते भाटे फैन समाज वधारे इणो आप्ना प्रेराय ते भाटे परमात्मानी प्रार्थना करी आमार्ह निवेदन पूर्ण करीचे छाये.

आलाद——आ वर्षमां सभाना चालता डेअप्पल कार्यमां आधिक सहाय, तेमज श्री आत्मानंद प्रकाश मासिकने भाटे लेणो वगेरथी सहाय आपनार मुनि महाराजान्हो तथा फैन बूँचोनो आलाद मानवामां आवे छे अने कृपा करी तेवोत्तम सहायता चालु राखवा नम विनंति करवामां आवे छे. आ सभाना अनेक भित्तम भावि भनोरथ्या शुक्रवायाथा श्री अधिकायक हेसे सहण बनावे तेवी परमात्मानी प्रार्थना करी आ रिपोर्ट पूर्ण करीचे छीन्हे.

सं. २००३ सुधीनुं सरवैयुं.

०४	०	
१६४७८)≡	पुरतडो छपाववानां आताओमा हेवु. १९४३८॥	लाईच्येरी तथा डेक्टोराक्तना यात आते लेण्हा.
३३६५१)	युजराती सीरीजवाणाना हेवा.	पुरतडो छपाता आते तथा काग्यों परांत छे ते.
४५४११०।।	छपाखानानां हेवा.	छपाखाना तथा शुक्सेतरो वागेरे.
५०००)	शेठ भोगीलाल लेक्चर होल भेट.	मडानो आते तथा आकुत, नोकर वी.
६४६०१।।॥	मेघर शी वागेरे.	३२१३॥— ७०७॥
	साधारण्य आतानां हेवा.	मेघरानां आते लेण्हा.
२०७६३)≡	ज्यन्ती इंडोना आता विजेरे.	६६०२३॥— सराई आते लेण्हा.
७०८३॥=	सराई आते हेवा.	६६८॥— मेघरानां आते लेण्हा.
६५)	मेघरा आते हेवा.	६३७।— उभगेक मध्ये लेण्हा.
४६८॥=	उभगेक हेवु.	३६८॥— श्री मुरांत सं. २००३ नां आसो वदी ०)).
४००)	लाईच्येरी डीपोअीट आताना हेवा.	१५३६८)≡
	१५३६८)≡	

परिशिष्ट क.

तमारुं नाम अभर करवुं होय तो नीचेनुं निवेदन वांची निर्णय करे।

सिरीज़—अंथमाणाना नियमो।

आ जगतमां जन्म ने भरथ प्रत्येक प्राणीने माटे सरजनेल छे, वेथी भनुण्य शान अने शान जानवडे पोताना आत्मकल्याणुनो भाग्यं साधा शक्ति छे. नेथी तमारे आ ज्ञवनभां तमारुं नाम अभर राखतुं होय, शानकिं डरवी होय, जैन साहित्यसेवा करी शान उपाख्यन करवुं होय, तो ते आत्मकल्याणु माटे नीचेनी योजना वांची-विचारी आजे ज आप निर्णय करो अने आपना नामनी अंथमाणा प्रसिद्ध करावी अमृत्यु लाल भेणवो।

चैत्रिना:-

१. जे गृहस्थ ओआमां ओआ (३. ३०००) हमर अथवा जे अंथ तेमना तरइथी छपाय तेना भर्यना पूरतां नाणां आ सलाने आपे तेना नामथी अंथमाणा (सिरिजना अथे) आ सलाए द्वेक वधुते नीचेनी सरते प्रगट करवा।

२. सिरिजने प्रथम अंथ छपाववाने माटे जे बंधुओ जेटवा इपिया आप्या होय ते प्रमाणेनी रकमनो प्रथम अंथ माटे भर्य करवो।

३. जाहेर लाईशेरी के लांडार तेमज साधु-साध्वी महाराज वजेरेने धारा प्रमाणे अमुक संभ्यामां अथे सिरिजना नियम मुजख जे जे लेट आपाय ते ते 'सिरीजवाणानी वती सला मारइत लेट' भोक्लवामां आवशे।

४. सिरिजनी छपाती द्वेक भुक्ती पव्यीक्ष कोपी जे गृहस्थना तरइथी ते अंथमाणा छपाशे तेमने लेट आपवामां आवशे।

उपरनी योजनानुसार अनेक जुदा जुदा गृहस्थे। अने ज्ञेनोअे आर्थिक सहाय आपी पोतानी अने पोताना वरीलोना नामथी सिरिजनां पुरतडा सला तरइथी प्रगट करावेल छे, तेना नामोनुं लीस्ट पाणी परिशिष्टमां आपवामां आवेल छे. ने अभारा भानवतां सज्जै। ते माटे संतोष जाहेर कर्त्ता छे; नेथी आप पछु आ योजनानो लाल लेशो। ओवी आशा राखीअे छाअ. अभारा तरइथी छपाता अंथमाणाना सुंदर अथे। जैन समाजमां प्रतिष्ठा पामेल छे. अंथमाणाना धाराधीरणमां दैरेक्षार करवानो। रवतंत छक सलाने। रहेशो।

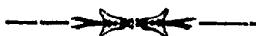
वस्त्रोः—श्री जैन आत्मानं सला—लावनगर।

५. ते सिरिजनां अंथमां ओआमां ओआ अडधा अंथ अपी गया होय तेनी उपनेली किमती-था ज धीने अंथ छपावी शकाशे, परंतु डाई संघोगमां अंथमाणाना ते ते धूलीना छपातां अथोमां असाधारण प्रसंगे तेमनी आवेली धारा प्रमाणेनी रकम करतां अंथ सुंदर अनावतां वधारे पैसा सलाने अरयवा पक्का होय, तेवा डाई प्रसंगे, प्रथम सलाए अरयेला वधारेना नाणां वेष्यामांथी प्रथम वसुल करी, धारा प्रमाणे उपनेली ते रकमना प्रमाणमां ते गृहस्थना नामथी धीने अंथ (सिरिजनो) सभा छपाववो। शब्द करशे।

६. अंथमाणाना प्रथमना ओक ज अंथमां सिरिजवाणा गृहस्थनुं ज्ञवनयरिन, अने होटोआई तेमनी धन्धानुसार आपवामां आवशे।

પરિશિષ્ટ ખ.

જે જે સીરીઝના અંથોમાં જે જે બંધુઓએ સહાય આપેતી છે તેઓશ્રીના
તરફથી જે જે અંથો પ્રસિદ્ધ થયા છે તેનું લીસ્ટ.

૧ વોરા હઠિસંગલાધ જવેરચંદ ૧ શ્રાદ્ધગુણવિવરથ ૨ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર
૨ શેડ આણુંદળ પુરુષોત્તમ ૧ તપાવલી ૨ શ્રી શાંતુભય સ્તવનાવલીની ,, (આવૃત્તિ બે)
૩ વડીલ હરીચંદ નથુલાધ દાનપ્રદીપ અંથ.
૪ શેડ નુગરદાસ પુરુષોત્તમદાસ કુમારપાળ પ્રતિષ્ઠોધ
૫ શ્રી સુખસાગરજી મહારાજ તથા આચાર્ય સુહીસાગરજીની				... ૧ સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ લો. ૨ " ભાગ ૨ નો. ૩ (કાંથ સુધાકર)
૬ શેડ જવેરલાધ ભાઈચંદ ૧ શ્રી નવ પદ પૂજા (સાર્થ) ૨ આત્મવિશુદ્ધિ
૭ શેડ મગનલાલ એધબળ	૩ વાશ સ્થાનક પૂજા (સાર્થ) ... ધર્માદ્ધિનુ
૮ શેડ દીપચંદ ગાંડલાધ ૧ નરરળન ભામાશાદ ૨ શ્રી ચંદ્રપલુ ચરિત્ર
૯ શેડ અમરચંદ હરજીવન તથા કરતુંફેન ૧ શ્રી વિમળનાથ ચરિત્ર ૨ સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર
૧૦ સલોત કુલચંદ ત્રીકમળ પંચ પ્રતિક્રમણુ (સાર્થ)
૧૧ વારૈયા ધરમશી હરજીલાધ શ્રીપાળ રાસ
૧૨ શેડ માણેકચંદ નેચંદલાધ (ન્યોપાન) શ્રી મહાવીર ચરિત્ર
૧૩ શેડ માણેકચંદ સુનીલાલ તથા કમળાભેન શ્રી વાસુપૂજય ચરિત્ર
૧૪ રાવસાહેય શેડ કાન્તિલાલ ઈશ્વરલાલ તથા શાકુન્તલા ઐન શ્રી આદિનાથ ચરિત્ર
૧૫ રાનથહાદુર જીવતલાલ પ્રતાપસી શ્રી સંધપતિ ચરિત્ર
૧૬ શેડ ત્રિલોવનદાસ મંગળજીલાધ ૬. ચંદુલાલલાધ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર (છપાય છે)
૧૭ શેડ લાલલાધ ભોગીલાલ કુસુમગર શ્રી શાન્તિનાથ ચરિત્ર
૧૮ ઐન શ્રી સુરજભેન નરોતમદાસ ૬. શેડ મણીલાલ વનમાળીદાસ ... શ્રી દમયંતી ચરિત્ર (છપાય છે)				

श्री आत्मानंद जैन ग्रंथरत्नमाला, श्री जैन आत्मानंद सभा भावनगर,
 श्री आत्मानंद जैन शताब्दि, प्रवर्तकश्री कान्तिविजयजी इतिहासिक
 तथा श्रीआत्मवीर वगेरे ग्रंथमाला तरफथी छपायेला (मूल)
 *प्राकृत-संस्कृत ग्रंथोनुं सुचिपत्र.

—५—

प्राकृत-संस्कृत मूल टीकाना ग्रंथो.

नंबर		नंबर	
१	समवसरण स्तवः अवचूरि	२६	पर्युषणाष्टान्हिका व्याख्यान
२	क्षुलकभवावली	२७	चंपकमाला कथा
३	लोकनालिका द्वात्रिशिका	२८	सम्यकत्वकौमुदी
४	योनिस्तवः	२९	श्राद्धगुणविवरण
५	कालसस्तिका	३०	धर्मरत्न प्रकरण
६	देहस्थिति	३१	कल्पसूत्रसुबोधिका
७	सिद्धदंडिका	३२	श्री उत्तराध्ययनसूत्र
८	कायस्थिति	३३	उपदेश सस्तिका
९	भाष्य प्रकरण	३४	कुमारपाठ प्रबंध
१०	नवतत्त्व भाष्य	३५	आचारोपदेश
११	विचारपंचाशिका	३६	रोहिणी अशोकचंद्रकथा
१२	बंध षट्ट्रिंशिका	३७	गुरुगुणषद्विंशिका
१३	परमाणु पुद्गल निगोदषट्ट्रिंशिका	३८	ज्ञानसार टीका
१४	श्रावकब्रतभंग प्रकरण	३९	समयसार
१५	देववंदन भाष्य	४०	सुकृतसागर
१६	सिद्धपंचाशिका	४१	धम्मिलकथा
१७	अचायउच्छकुलक्रम्	४२	प्रतिमाशतक
१८	विचारसस्तिका	४३	धन्य कथा
१९	अल्पबहुत्व श्री महावीरस्तव	४४	चतुर्विंशतिजिन स्तुति संग्रह
२०	पंचसूत्रम्	४५	मेरुत्रयोदशी कथा
२१	श्रीजंबुचरित्र	४६	रोहणेय चरित्र
२२	रत्नपाठवृप्तकथा	४७	श्री क्षेत्रसमाप्त
२३	सुफरत्नावली	४८	बृहत्संघयणी
२४	मेघदूत	४९	श्राद्धविधि
२५	चेतोदूत	५०	षड्दर्शनसमुच्चय

५० पञ्चसंग्रह प्रथम भाग	३-८-०	७२ योगदर्शन	०-१-०
५१ सुकृतसंकीर्तन महाकाव्यम्	०-८-०	७३ मंडल प्रकरण	
५२ प्राचीन चार कर्मग्रंथ सटीक	२-८-०	७४ देवेन्द्र नरकेन्द्र प्रकरण	
५३ संबोधसित्तरी	०-१०-०	७५ चन्द्रवीर शुभा कथा	
५४ कुबल्यमाला	१-८-०	७६ जैन मैघदूत	
५५ सामाचारी प्रकरण	०-८-०	७७ श्रावक धर्म विधि प्रकरण	
५६ करणावज्ञासुद्ध नाटक	०-४-०	७८ गुरुतत्त्वविनिश्चय	
५७ कुमारपाल महाकाव्यम्	०-८-०	७९ देवेन्द्र स्तुति चतुर्विंशतिका	
५८ श्री महावीर चरित्र	१-०-०	८० वसुदेव हिन्दी प्रथम खंड	
५९ कौमुदी भित्राणंद नाटकम्	०-६-०	८१ द्वितीय खंड	३-९-०
६० प्रबुद्धरोहिणेयम्	०-१-०	८२ बृहतकल्प सूत्रम् पिठीका प्रथम भाग	
६१ धर्माभ्युदयम्	०-४-०	८३ " द्वितीय भाग	
६२ पञ्चनिर्ग्रन्थी प्रज्ञापना तृतीय पाद		८४ " तृतीय भाग	५-८-०
संग्रहणी प्रकरण	०-६-०	८५ सटीक चत्वार कर्मग्रंथ	
६३ रथणसेहरी कथा	०-६-०	८६ " पंचम षष्ठकर्मग्रंथ	४-०-०
६४ सिद्धप्राभृत सटीकम्	०-१०-०	८७ बृहतकल्प भाग चोयो	६-४-०
६५ दानप्रदीप	२-०-०	८८ " पांचमो	५-०-०
६६ बंधेहतुदयत्रिभंगी प्रकरण	०-१०-०	८९ सकलार्हत स्तोत्रम्	
६७ धर्मपरीक्षा	१-०-०	९० बृहतकल्प भाग छट्ठो (हवे तुरतमां प्रसिद्ध थशे)	
६८ सप्ततिशत स्थान प्रकरण	१-०-०		
८६९ चैत्यवंदन महाभाष्य	१-१२-०	९१ कहारयण कोहो ग्लेइङ्ग	८-८-०
७० प्रश्नपद्धति	०-२-०	" लेझर	१०-०-०
८७१ श्री कल्पसूत्र किरणावली		अमृत्यु	

श्री आत्मानंद जन्म शतान्दिसीरीज्ञ.

१ वीतराग स्तोत्र	६ वीतराग महादेव स्तोत्र
२ प्राकृत व्याकरण	७ विषष्टि शलाका पुरुष चरित्र पर्व १लुंगुकाकारे १-८-०
८३ ब्रह्मचर्य चारित्र पूजा	८ " " " पर्व बीजुं, त्रीजुं, चोथुं,
८४ विजयानन्दसूरि	पांचमुं विगेरे छपाय छे.
८५ नवस्मरण स्तोत्र संग्रह	०-८-०

* प्राकृत-संस्कृत मूल ग्रंथो तो प्रथम पुरती सहाय जैमां मठेली ते ते ग्रंथो दरेक समुदायना गुरु महाराज के म्होटा मुख्य मुनिराजोनी सम्मतिथी मुनि महाराजो वगेरेने शुमारे पर्चीश हजार रुपीयाना ग्रंथो (मंडारो वगेरेने) विना मूल्ये भेट आपेला छे.

* आ निशानीवाला ग्रंथो सळे छे, बीजा सीलीके नथी.

ગુજરાતી અનુવાદોના ગ્રંથો આ સભા, શ્રી આત્માનંદ—જૈન શતાબ્દિ તથા
પ્રવર્ત્તક શ્રી કાન્તિવિજયજી સીરિઝના છપાયેલા ગુજરાતી ગ્રંથો.

નંબર.

૧ જૈન તત્ત્વાદર્શ ગ્રંથ	૫-૦-૦
૨ નવ તત્ત્વનો સુંદર બોધ	૧-૦-૦
૩૩ ધર્મબિનંદુ મૂળ લાખાંતર	૨-૦-૦
૪ જીવનિચારવૃત્તિ	૦-૮-૦
૫ અજ્ઞાનિતિમિર ભાસ્કર આવૃત્તિ ખીજુ	૨-૮-૦
૩૬ જૈન ધર્મવિષયક પ્રક્રોતર	૦-૮-૦
૩૭ પ્રકરણ સંગ્રહ	૨-૮-૦
૩૮ દંડક વૃત્તિ	૦-૮-૦
૩૯ નયયાર્ગ દર્શક	૦-૧૦-૦
૪૦ હંસવિનોદ	૦-૧૨-૦
૪૧ વિવિધ મૂળ સંગ્રહ	
૪૨ કુમારનિહાર શિતક	૧-૮-૦
૪૩ જૈનધર્મ વિષયક પ્રક્રોતર(ખીજુ આવૃત્તિ) ૦-૮-૦	
૪૪ જૈન તત્ત્વસાર	૦-૮-૦
૪૫ , મૂળ	
૪૬ આત્મવલભ સ્તવનાવલી	૦-૬-૦
૪૭ મોક્ષપદ્સોપાન	૦-૧૨-૦
૪૮ ધર્મબિનંદુ મૂળ સાથે ખીજુ આવૃત્તિ	૨-૦-૦
૪૯ પ્રકરણ પુષ્પમાળા	૦-૮-૦
૫૦ ધ્યાનવિચાર	
૫૧ શ્રાવક કલ્પિતર	૦-૬-૦
૫૨ આત્મપ્રણોધ	
૫૩ આત્મોનતિ	
૫૪ પ્રક્રોતર પુષ્પમાળા	
૫૫ જંથુસવાભી ચરિત્ર	
૫૬ જૈન ગ્રંથગાંડ	
૫૭ નવાણું પ્રકારી પૂજા (સાર્થ)	૦-૮-૦
૫૮ તપોરતન મહેદધિ (આવૃત્તિ ખીજુ) ૧-૮-૦	
૫૯ સમ્યક્લવ સ્વરૂપ રત્ન	
૬૦ શ્રાદ્ધશુદ્ધિવિરશુદ્ધ	
૬૧ ચંપકમાલા ચરિત્ર	
૬૨ કુમારપાળ ચરિત્ર	

નંબર.

૩૩ સમ્યક્લવ કૌમુદી	૧-૦-૦
૩૪ અનુયોગદાર	૦-૪-૦
૩૫ અનુગોગ દાર સૂત્ર	૦-૧૨-૦
૩૬ અર્થાત્મ મત પરોક્ષા	
૩૭ ગુરુગુણ છત્રાશિ	
૩૮ શ્રી શત્રુજ્ય સ્તવનાવલી	
૩૯ આત્મકાનિત અકાશ	૦-૮-૦
૪૦ જ્ઞાનાભૂત કાલ્યકુંજ	૦-૮-૦
૪૧ દૈવકિત્તમાળા	૦-૮-૦
૪૨ ઉપરેશ સમતિકા	૧-૦-૦
૪૩ સમોધસમતિકા	૧-૦-૦
૪૪ પંચ પરમેષ્ઠી ગુણ રત્નમાલા	૧-૮-૦
૪૫ સુમુખનૃપાદ ધર્મકથા	૧-૦-૦
૪૬ શ્રી નેમનાથ પ્રલુબ ચરિત્ર	
૪૭ શ્રી સુપાર્થનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧	૨-૦-૦
૪૮ આદર્શ જૈન ક્રીરતો	૧-૦-૦
૪૯ શ્રી સુપાર્થનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨	૨-૮-૦
૫૦ દાન પ્રદીપ	૩-૮-૦
૫૧ શ્રી નવપદપૂજા (સાર્થ)	૧-૪-૦
૫૨ કાલ્ય સુધાકર	૨-૮-૦
૫૩ આચાર ઉપરેશ	૧-૦-૦
૫૪ ધર્મરત્ન પ્રકરણ	૧-૦-૦
૫૫ પંચ પ્રતિક્ષમણુ સુત્રાર્થ (શાસ્ત્રી)	૩-૦-૦
૫૬ આત્મવિશુદ્ધિ	૦-૬-૦
૫૭ કુમારપાળ પ્રતિષેધ	૩-૮-૦
૫૮ જૈન નરરતન ભામાણાદ	૨-૦-૦
૫૯ શ્રી વિમળનાથ ચરિત્ર	૨-૦-૦
૬૦ લાલષ્રેરીનું લીસ્ટ	૦-૮-૦
૬૧ શ્રી ચન્દ્રપ્રલુબ ચરિત્ર	૨-૦-૦
૬૨ સુદૃતસાગર (પૃથ્વીકુમાર)	૧-૦-૦
૬૩ પ્રલાવક ચરિત્ર	૨-૦-૦
૬૪ ધર્મપરોક્ષા ગ્રંથ	૧-૦-૦

४

X65 जैन धर्म		75 विविध पूजा संग्रह	1-0-0
66 संवेगदुमकंदली		X77 कलीगतुं युद्ध	0-12-0
X67 श्रीपाणि राजनो रास	4-0-0	78 श्री वासुपूज्य चरित्र	0-12-0
68 सती सुरसुंदरी		79 श्री गानपतीप	लेट
69 कुमारपाणि चरित्र हिंडी		X80 श्री आहिनाथ प्रभु चरित्र	4-0-0
X70 श्री शत्रुंजय पंदरमो उड्डार	0-4-0	X81 श्री महावीरना युग्मी महादेवीओ	3-6-0
X71 „ सोणमो „	0-4-0	X82 श्री वसुष्टव हिंडी	12-6-0
X72 वीशस्थानक पूजा (सार्थ)	1-0-0	X83 श्री संधपति चरित्र	6-6-0
73 श्री तिर्थंकर चरित्र		श्री पार्थनाथ लग्वान चरित्र (छपाय छे.)	
X74 आत्मकान्ति प्रकाश भीम आवृति	0-6-0	श्री शतिनाथ लग्वान चरित्र „	
75 श्री महावीर चारित्र		श्री कथारेन डोष „	

प्रवर्तक श्री कानितविजयल जैन ऐतिहासिक अंथमाणा

१ विज्ञानि त्रिवेष्टी	५ द्रौपदी २२८वर
२ कृपारसडोष	X6 प्राचीन लेख संग्रह लाग भीमे 3-6-0
३ श्री शत्रुंजय तीर्थोङ्कार प्रभंध	X7 जैन ऐतिहासिक गूर्जर काव्य संग्रह 2-12-0
४ प्राचीन लेख संग्रह लाग १ लो	

श्री आत्म वीर सखाना पुस्तकों

१ श्री पर्युषण अष्टानिंदका व्याख्यान	४ गांगेय भंगप्रकरण
२ श्रीपाल चरित्र	५ भृगांक चरित्र
३ नयोपदेश	

* आ अंथा मान सिलीकमां छे.

श्री महाद्य ग्रेस-बावनगर.

ପରିବାରକୁ ମହାନ୍ ପଦମାତ୍ରା ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

卷之三

卷之三

卷之三

၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀
၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀
၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀
၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀
၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

તરફથી પ્રકાશિત થયેલા પુસ્તકોમાંથી નિચેના સિલિકામાં છે.

(સંસ્કૃત, માગધી અને મૂળ ટીકાના બ્રંથો.)

સૂક્તા રત્નાવલી....	0-4-0
ધર્માંક્યુદ્ઘટમ....	0-4-0
* બૈધ્યવંદણુ મહાભાસમ....	1-12-0
* દૈવનારકેન્દ્ર પ્રકરણમ....	0-12-0
નૈન મેધદૂત	2-0-0
આવકધર્મવિધિ પ્રકરણમ.	0-4-0
* વસુદેવહિંડી પ્રથમ ખંડ	3-4-0
" " " (દ્વિતીય અંશ)	3-4-0
* શ્રી બૃહત્કલપસૂત્રમ પ્રથમ ખંડ....	4-0-0
* " દ્વિતીય ખંડ....	4-0-0
* " તૃતીય ખંડ....	4-4-0
" ચતુર્થ ખંડ....	4-4-0
" પંચમ ખંડ....	4-0-0
" ષષ્ઠ ખંડ.... (થોડા વખતમાં પ્રકટ થશે).	12-0-0
કર્મઅંથ ભાગ રજે (પાંચમો છુટો)	4-0-0
કથારતનકોશ (જ્વેઈઝ)	4-4-0
૫૮૫. સુચ. કેરળ વખત						
પ્રવર્તણ શ્રી કાંતિવિજયાજુ જૈન ઐતિહાસિક બ્રંથો.						
* દોપદીસ્વયંવરમ.	0-4-0
* પ્રાચીન નૈન લેખસંશ્રદ્ધ ભાગ ખીજે	3-4-0
નૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર કાલ સંશ્રદ્ધ	2-12-0
* સિલિકે નથી.						

સ્વરૂપ પૂજા અન્ય અંશો

3-2-0

મુગાંક ચરિત્ર (સંસ્કૃત)	0-4-0
મુક્તા મૂક્તાવલી	0-4-0
આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દિ અંકે....	2-6-0
ચૌદ રાજલોક પૂજા	0-2-0
સુરયદ્રશાન હર્થન પૂજા	0-2-0
આત્મકાનિત પ્રકાશ					0-4-0

ગ્રહ પૂજા રાત્રી સ્વરૂપ અંશો

02-0

શ્રી જૈન આત્માનંદ શતાબ્દિ ક્ષિરિઝ.

પ્રાકૃત વ્યાકરણ્યમ (અષ્ટમાંધ્યાય સૂત્રપાઠ)....	0-4-0
શ્રી વિજયાનંદસુરિ (રા. સુધીલ.)	0-4-0
નવસમરણ સ્તોત્ર સન્દેશ (શાખી)	0-4-0
ચરિત્ર પૂજાદિત્રયી સંગ્રહ (અનુભર્ય પદ પૂજા)	0-2-0
નિપાદિશલાકા પુરુષચરિત્ર પર્વ ૧ દું. મુક આકારે.....	1-6-0

ક્રમાંક:

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

જ્યોતા અંથેની બદેર અભાર.

ધર્મસુધ્ય-ગ્રંથ

શ્રુતિ

શર્તિસ્મૃતિ

નિપાદિ પર્વ ૨-૩-૪-૫

ગુજરાતી—ભાષાંતરના અંશો.

(મળી શકતા અંશોનું લીસ્ટ)

શ્રી હંડક વૃત્તિ	0-૮-૦
શ્રી નયમાર્ગદર્થક	૦-૧૦૦
હંસવિનોહ	૦-૧૨૦
કુમારવિહારશાલક	૧-૮-૦
શ્રી જૈનધર્મ વિષયિક પ્રક્ષોતર	૦-૮-૦
શ્રી આત્મવલ્લભ જૈન સ્તવનાવાત્તી	૦-૬-૦
શ્રી મોદ્દાપદ સોપાન	૦-૧૨૦
ધર્મબિન્દુ (આવૃત્તિ ખીલ)	૨-૦-૦
શ્રી શ્રાવક કલ્પતરુ	૦-૬-૦
શ્રી નવાણુ પ્રકારી પૂજા (અર્થ સહિત)	૦-૮-૦
શ્રી તપોરત્ન મહેદાધિ ભા. ૧-૨ ને (વેગર)	ખીલ આવૃત્તિ					૨-૮-૦
" " "	(ગ્રેઇડ)			"		૨-૦-૦
શ્રી સમ્યકૃત્વ કૌમુદી ભાષાંતર	૧-૦-૦
શ્રી પ્રકરણ પુષ્પમાળા (દ્વિતીય પુષ્પ)	૦-૮-૦
શ્રી અણ્ણાત્મમતપરીક્ષા	૦-૪-૦
શ્રી જ્ઞાનામૃત ઠાંયકુંજ	૦-૮-૦
શ્રી પંચપરમેષ્ઠ શુદ્ધરત્નમાળા	૧-૮-૦
શ્રી સુમુખનૃપાદિ ધર્મપ્રકાવકોણી ઠથા	૧-૦-૦
શ્રી સુપાર્થનાથ અર્શન ભા. ૨ ને	૨-૮-૦
શ્રી દાનપ્રદીપ	૩-૦-૦
શ્રી નવપદણ પૂજા (અર્થ સહિત)	૧-૪-૦
કાંયસુધાર	૨-૮-૦
શ્રી આચારીએથ	૦-૮-૦

સ્નેહી કુન્દળ

* श्री धर्मरत्न प्रकरण	9-0-0
श्री पंच प्रतिक्रमण सूत्र (अर्थ सहित शास्त्री)	3-0-0
क्र.३५सेरोध भेतो हुम्हारभर्सर्विता.	9-८-०
श्री आत्मविशुद्धि	८-६-०
* जैन नररत्न " लामाशाह "	२-०-०
* श्री विमलनाथ चरित्र	२-०-०
* श्री यांद्रप्रबु चरित्र	२-०-०
श्री पृथ्वीदुमार चरित्र (सुकृतसागर)	२-०-०
धर्मपरीक्षा	१-०-०
जैनधर्म	१-०-०
श्रीपाल राणने रास, सचित्र अर्थ शुद्ध रेशमी पुंकु	१-०-०
शत्रुंजयने पंडरमे उद्घार	०-४-०
*,, सोणमे उद्घार	(....)	०-४-०
श्री वीश्वस्थानक पूज अर्थ सहित	१-०-०
कलिंगतु शुद्ध याने महाराज खारुवेत्र	०-१२-०
२-२-६
०-०-१	२००२ भागशर.	(लिखित)	श्री जैन आत्मानंद सभा.
०-०-१	भावनगर.

ਛਪਾਤਾ ਅਥੋਨੀ ਜਲਹੇਰ ਪਾਖਰ.

तेंपरची वसुहेव हिंडी भाषान्तर	2-12-८०
॥ संधपति चरित्र ॥	2-5-८०
॥ श्री महावीरना युगनी हेलीओ भाषान्तर ॥	2-3-८०
॥ श्री शान्तीनाथ चरित्र ॥	2-७-८०
<u>कृपापद</u>	
श्री पार्वतीनाथ चरित्र	
सती दमयन्ती चरित्र	(१९८५) नं ४३४४
श्री कथारत्नकोष भाषान्तर	२०२१. २. ३०१२.

મુદ્રક: શાહ ગુલાબચંદ જરલુભાઈ, શ્રી મહેદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાસ્તાપીડ—બાવનથર.

* 2-7575-121